

בבית המשפט מחוז מרכז

בלוד

תנ"ג 12-09-10466
בפני כבוד השופט פロפי ע' גורסקופף
קבוע לדין ליום 13.3.2016

התובעים:

1. רמי אוסטרובסקי
2. יניב אוזנה

בשם חברת השקעות דיסקונט בע"מ

על-ידי ב"כ עוזי רון עדיני ו/או רבטל סרג שטרית
משרד עדיני ברגר גבאי, עורך דין
מרחוב כנרת 5, בני ברק

טל': 03-6139697 ; פקס: 03-6139696
ועל ידי עוזי רם דקל ו/או אוחד אנטמן ו/או מיכאל פטרמן
meshi' rothschild 22, תל אביב
טל': 03-7549999 ; פקס: 03-7549998

- ג ג ז -

הנתבעים:

1. נוחי דנקנו
2. גدعון להב זיל (نمתק)
3. אליהו כהן
- 4.ABI פישר
5. ניב אחיטוב
6. יצחק מנור
7. צבי לבנת
8. חיים גבריאלי
9. זהבה דנקנו
10. דורית מנור
11. שאל בן זאב
12. רפי ביסקר
13. מרק שימל
14. יאיר אורגאל

הנתבעים 1 ו- 9 עיי ב"כ עזה"ד כספי ושות'
מורח' ייעץ ייעוץ, 33, תל אביב
טל': 03-7961000 ; פקס: 03-6944111

הנתבעים 4 ו-13 עיי ב"כ פישר בכיר חן וול אוירין
ושות', מרח' דניאל פריש 3, תל-אביב
טל': 03-6091116 ; פקס: 03-7101635

הנתבעים 6 ו-10 עיי ב"כ עוזי אהרון מיכאלי ו/או
יהודה רוזנטל ו/או עוז סאסוי,
גולדרבר-זיליגמן ושות', עורך דין,
מורח' ינאל אלון 98, תל אביב
טל': 03-6078666 ; פקס: 03-7770101

הנתבעים 7 ו-11 עיי ב"כ ארדינסט בן נתן ושות'
ברקוביץ' 4, תל אביב
טל': 03-7770111 ; פקס: 03-6078607

הנתבעים 3, 5, 8 ו-12 עיי ב"כ אגמון ושות'
מורח' יגאל אלון 98 תל אביב
טל': 03-6078666 ; פקס: 03-6121100 ; פקס: 03-6120011

הנתבע 14 עיי ב"כ קלינמן נאור ושות'
מורח' ז'בוטינסקי 7, רמת גן
טל': 03-6121100 ; פקס: 03-6120011

כתב הגנה מטעם הנתבעים 6-10

הנתבע 6 (יצחק מנור) והנתבע 10 (דורית מנור) (להלן ביחד: "מנור") מתכוונים בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד
כתב הגנה מטעם בתביעה שכבותרת (להלן: "התביעה").

בית המשפט הנכבר מתחבש בזאת לסלק על הסף את התביעה נגד מנור ולחילופין לדוחות אותה לאופה, ולהשיות על התוביעים הוציאו הראליות של מנור בתוספת שכר טרחת עורך דין כדי.

כל הטענות בכתב הגנה זה נטענות באופן מצטבר, חלופי או משלים לכל טענה או עובדה אחרת הנכללת בו, בין אם נאמר הדבר במפורש ובין אם לאו, הכל לפי הקשר הדברים והדבקם.

מנור מכחיש את כל טענות התוביעים בכתב התביעה, לרבות הנสภาพים שצורפו אליו, זולת אם הוודו בטענה מסויימת במפורש. אין באין ציוון ההכחשה לצד טענה כלשהי של התוביעים כדי לגרוע מהכחשתה המלאה על ידי מנור.

בכל מקום בו הוחחש האמור בכתב התביעה ואחריו מופיע פירוט טענות התוביעים, אין בפירוט הטענות כדי לגרוע מכלילות ההכחשה.

מנור שומרים על זכותם לתקן את כתב הגנותם והוא להשלימו, בכל דרך שימצאו לנכון, וזאת לאחר שהtoutuisים פרטו את טענותיהם הספציפיות והמופרחות לפני מנור כפי שהם מחייבים לפרטן על פי דין והוא מכל סיבה מוצדקת אחרת.

אין בהעלאת טענה או באזכור עובדה בכתב הגנה זה כדי להבהיר את נטול ההכחשה מן התוביעים בכל עניין שבו היה נטול ההכחשה מוטל עליהם.

סכום התביעה מוחחש כולו באופן ספציפי. סכום התביעה מוגום ומופרך ועקרונות חישובו שוגיים. ככל מקרה, מכל סכום התביעה יש להפחית רשותה תורמת וחובת השתפות של אחרים.

א. אקדמיה מילוי

1. יצחק מנור הוא בן 75 שנים, איש עסקים ותיק ובעל מוניטין ללא רבב המוכר כאחד מאנשי העסקים החגונים, המנוסים והישראלים המשק היישראלי.שמו של יצחק מנור נבנה בעבודה של שירות שנים והוא תוכאה של עבודה קשה ולא הצלחה חד פעמי כלשהו. במהלך מלך מעלה מהמשיכים שנה, הוא מוביל את אחת הקבוצות העסקיות המשפחתית המוכרות והמוכרות בישראל, הכוללת החזקות ופעילות משמעותית בתחום יבוא וקבב, נדלין, בנקאות, מלונות ועוד.

2. יצחק מנור עבד כל ימי; הוא החל את פעילותו, בגיל 13 שנים בעבודת כפאים ובגיל 26 שנים הוא החל לעבוד בקבוצת לבינסקי המשפחתית. במהלך השנים התנסתה יצחק מנור במסחר, בעסקאות, בניהול ובמשא ומתן במגוון של תחומי עסקים ברמות פעילות ועשייה שונות. במקביל, תוך כדי עבודתו, רכש יצחק מנור השכלה אקדמית והוא בעל תואר שני במנהל עסקים מהאוניברסיטה העברית בירושלים. יצחק מנור גם מכון, בחתנדות, בתפקידים ציבוריים שונים (ובכללם חבר בוועד הנהלה באוניברסיטה העברית בירושלים), תוך שהוא תורם להם מהידע העסקי שלו. פעילותו ותרומתו של יצחק מנור זכו להכרה בינלאומית.

3. דורין מנור הוא בן 45 שנים, אשר במהלך כ- 14 שנים כיהן כמנכ"ל קבוצת דוד לבינסקי בע"מ וכיום מכון כיור הקבוצה. דורין הוא בעל תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול מאוניברסיטת תל-אביב ותואר שני במנהל עסקים מאוניברסיטת אינסיטיד בפונטנבלו צרפת. דורין הוא איש עסקים ומנהל מנוסה, שהתנסה במסחר, עסקים, ניהול ובמשא ומתן במגוון תחומי עסקים.

ה"ה מנור כיהן כחברי זירקטוריון בחברת השקעות דיסקונט בע"מ מכוח היוטן של חברות מנור השקעות אי זי בי בע"מ ומגורר אחוזותBei. אי בע"מ, חלק מגרעין השליטה בחברת אידייבי אחוזות בע"מ (בעל השליטה בא.די.בי. פתוח בע"מ שהיה (ועודנה) בעל השליטה בחברה).

- .5. בתקופה הרולונטית לתביעה, יצחק ודורי מגור כיהנו כדירקטוריים בחברות אי זי בי אחזקות בע"מ ואי די בי פתוח בע"מ. יצחק מגור כיהן גם כדירקטוריונים של דיסקונט השקעות בע"מ, כלל תעשיות בע"מ, כור תעשיות בע"מ, כלל אחזקות ביטוח בע"מ, נכסים ובנייה בע"מ, שופרסל בע"מ, אзорים בע"מ, סלקום בע"מ, מפעלי נייר אי בע"מ, מכתשים אגן תעשיות בע"מ, משאבות יוזם ופיתוח בע"מ, נשר מפעלי מלט ישראליים בע"מ ועודנו מכחן כדירקטטור בبنק אנגד לישראל בע"מ. דורי מגור כיהן גם כדירקטוריונים של דיסקונט השקעות בע"מ, כלל תעשיות בע"מ ואלרון בע"מ.
- .6. משפחת מגור כולה, ובאופן ספציפי ה"ה מגור, ידועים בצדיעותם, בהקפדה על פרטיותם ובהתרחקם מעין הזרקרים.
- .7. בפועלם כדירקטוריים בקבוצת אי די בי בכללתה ובאופן ספציפי בחברה, מגור פועל באופן מודיעע, אכפתו, באמונה שלמה ובתום לב מוחלט לטובת החברות שבחן כיהנו ולא כל ניגוד עניינים.
- .8. נציגי אחת מהחברות בגרעין השליטה בكونצראן ראו לעצם מגור חובה לפעול בזיהירות ובאחריות נוכח ההשפעה הישירה של פעילותם והחלתו מיהם בכהונתם כדירקטוריים הן על החברות שבחן כיהנו והן על נכסיו החברות שהיו חלק מגרעין השליטה בקבוצת אי די בי אשר השקיעו מכספס ברכישת חלקם בקבוצה.
- .9. בכהונתם כדירקטוריים, מגור הקפידו בכספה וככיסיה של החברה בדרך שהקפידו על נכסיהם שלחם ממש. נוכת היותם נציגים של אחת מהחברות בגרעין השליטה בكونצראן אידיבי, אין מדובר אך בהתייחסות מופשטת, כי אם באומד דעת כלכלי ועסקי קבוע ממש, שהרי חסרון, אבדן או הפסד של קונצראן אידיבי או מי ממרכיביו משליכים במישרין על חלקה של החברה בגרעין השליטה ושוויה אחזקوتיה.
- .10. באופן ספציפי בקשר עם עסקת מערב, מגור פעלו בכל פעילותם כדירקטוריים בחברה בתום לב מוחלט; הם שקו אך וرك את שיקולי החברה; הם לא נמצא בכל ניגוד עניינים שהוא; לא היה להם כל אינטרס אישי במערב עצמה, בבעלי המניות שמכרו מניותיהם, בפעולתה של מערב או בכל עניין אחר הקשור לעסקה - זלוט האינטרס העסקי היישר של טובת החברה, המשך פיתוחה ושמירה על אינטרסים לגיטימיים שלה; למגור אין אינטרסים תקשורתיים או עיתונאים, לא לעצם ולא לפעילויות הפרטית או העסקית; משפטת מגור עשתה בכל עשרות שנים קיומה כל שבידה להתרחק מפרסום; מגור סמכו והסתמכו, בדיון ובתומו לב, על מידע רב, מחשבות, ניתוחים, דיווחים, הערכות ותחזיות שנמסרו להם לפני דיווני הדירקטוריון בעניין עסקת מערב (זה לפניה והן במהלך המהלך) מטיב אנשי המكتب, המנהלים ואנשי העסקים הקיימים בשוק הישראלי (ואשר חלקם היו מעורבים במשא ומתן לרכישת מערב, במשאים ומתנים עם בנק הפועלים בדבר מחלוקת החוב ועוד).
- .11. מגור השתכנעו במסגרת וכתוכאה מכלל הדיויניטים, כי למורות מצבח הקשה של מערב והפסידה הכבדים בעבר שהיה ידועים לכל, רכישת מערב היא עסקה שמהווה הזדמנות ומוגמת פוטנציאלית עסקית ראוי, שכן בין היתר: מדובר בנכס יוצא דופן ויחד פועלם משמדובר בעיתון יומי בעל תפוצה ארצית ומוניטין מבוסט; מדובר ברכישה נדרשת העונה לצורכי עסק וזואת בהמשך ישיר לדיויניטים ותוכניות על צורכי תוכן ושיתופי פעולה נדרשים בעניין זה שהתקיימו בעבר; כי ניתן לבצע במערב "Turn Around", בין היתר לאור העבודה, כי פועלתו של "מעריב" דומה מאד במאפייניה לעיתון "דיוקט אחרונות"; כי על פי מבנה העסקה המוצע, רובה המכريع של התמורה (120 מיליון ש"ח) מוזרם למערב עצמה (ולא "יוצא החוצה" כתשלוט למוכרות) וכן במסגרת העסקה התבצע מחלוקת חוב על ידי בנק הפועלים בסך של 60 מיליון ש"ח, וכן צפואה דחיתת חובות נזקאים והחפתת ריבית על חובות קיימים וכן ויתורים של בעלי שליטה קודמים; מגור האמינו, כי תנאי עסקה אלה אפשריים "נקודות פיתיחה" ראוייה לביצוע שינוי עסקי במערב; בעלי השליטה הקודמים הכינו כבר תכנית "Turn Around" מפורטת אך לא הספיקו להוציא אותה אל הפועל; מדובר בעסקה שביצועה הוא דו שלבי: תחילת יינתן אישור עקרוני אשר יותנה כולל בביצוע הליך בדיקת נאותות על ידי החברה ובשלב השני, העסקה תאושר ותבוצע רק אם הлик בדיקת הנאותות סטטיים "לשבעות רצונה המלאה" של החברה כך שעצם ההתקשרות בעסקה תלוי כל כולל בתוצאות

בבדיקה הנאותות לפי שיקול דעתה המוחלט של החברה; מנור סמכו בדין ובתום לב מוחלט והאמינו ביכולתה המוחחת של הנהלה לבצע בדיקות נאותות מלאות ומתאימות (שבחצחתן, לשבעות רצונה המלאה של החברה, חוותנה העסקה כולה)טרם ביצוע העסקה וגם אחרת, ליטול עסוק כושל בעברו ולבצע בו שינויים של ממש, להסבירו, לשנות מאורחותיו הכספיות ולשלבו במסגרת עסקות קיימות ועתידיות של החברה וחברות בנות שלה; מנור האמין כי רכישת מסגרת מיסודה, ותיקה, המייצרת תוכן ממשי בהיקף עצום והזוכה לאמון, הכרה ומוניטין בעיתון מעריב, ואפשר נגישות לתוכן חשוב שি�hoeva נכס מהותי של ממש אשר עלות רכישת/השגתו באמצעים אחרים תהא יקרה ומורכבת בהרבה; מנור האמין כי במסגרת העסקה נרכש גם נכס נדלין אשר שוויו המלא גובה מזה המוצג בספרים וכי ניתן להזות אפשרויותימוש, השבחה וצמצום עלויות בעילوتה של מעריב בכל הקשור לבית הדפוס שלו ומערך הפצה; מנור האמין כי אף שענף התקשורות הכתובה מצוי בשבר, עדין, תחום זה צפוי לעבור שינויים והוא "ימצא עצמו מחדש"; מנור האמין כי גם אט ההערכות על יכולתה של מעריב להציג לאיזון לא יתמשו כפי שנצפו, הרי שניתן להציג לאיזון תפעולי בטוחה מועדים סביר ובהשעות נוספות לא מהותיות ומשמעות, הסיכון בעסקה הוא סביר וכדי ולעומת זאת הפטנציאל קיים ואפשרויות השבחה והשילוב של נכס זה יחד עם זרכים ונכסים אחרים הוא בעל כלabilities; מנור האמין כי מינוי צוות ניהול בכיר חדש למערב, בהובלת מר טל וו' (מנהל כספים בכיר בסלקום ובאלון, בעל רקוד מוצלח ומוכח בניהול כספים ובכלל, שימוש גם כמנכ"ל בית השקעות "כל פיננסים") ובפיקוח חברי דירקטוריון בעלי ידע וניסיון מוצלחים ומוכחים (ובכללם מר דנקר ומר אראל), אפשרו להוציא לפועל את ה- "Turn Around".

.12. מנור לא היו מסכימים לאשר עסקה כלשהי, בתנאים כלשהם, אלא משיקולים של טובת החברה; קל וחומר, שלא היו מסכימים לאשר עסקה שכזו כדיקטורים בחברה שבה הם חלק מגруппת השכיחות, שבמניותה השקיעו מכטפס; אין זו דרך העסקית, האישית, ולא הייתה מעולם, גם לא במקרה של עסקת מעריב.

.13. השיקולים, הניתוחים וההבנה של מנור בנוגע למרכיבי העסקה, שלבי התגבשותה, הפוטנציאלי הגלום בה מזה והסיכון הטמוןים בה מזה, נשלו בזמן אמת באופן מיודע, מפוכח, בהתאם למצב הדברים של השוקים וכל ערמה ופעילותה של החברה כפי שהיא במועדים הרלוונטיים. בנסיבות העניין לא קיימת כל עילית תביעה נגד מנור; מנור קיימו את החובות המוטלות עליהם בדין כלפי החברה ובודאי שלא הפכו כל חברה כזו; מנור פעל כדיקטורים סבירים ובתום לב, לפי שיקול דעת עסקי ועומדת להם גם הגנת כל שיקול הדעת העסקית.

.14. הנتابעים מודעים לכך שהם ניצבים בפני "מושוכה" שאינה נמושכה, בשים לב להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 9.8.2015 (להלן: "ההחלטה מיום 9.8.2015"), במסגרתה אישר בית המשפט הנכבד הוגש תביעה נגזרת בשם החברה וכן נגזר הנتابעים, וזאת בשים לב, בין היתר, לקביעת בית המשפט הנכבד לפיה הדיקטוריון פעל לכאורה בפיזיות עת אישרו את רכישת השכיחות למערב.

.15. יחד עם זאת, הנتابעים סמכים וב吐וחים כי ההחלטה מיום 9.8.2015, אשר ניתנה על בסיס טיעון עובדתי וראייתי מצומצם וחלקי בלבד, תיוותר בגדר החלטת ביןיעדים בלבד. מנור משוכנעים, כי לאחר שיינთן להם יוםם בבית המשפט הנכבד, ולאחר שמלא המשכת העובדתית והמשפטית תיפריש, באופן מיוחד בקשר עם פעלים, אופיים, שיקוליהם, אומד דעתם בזמן אמת, ייווכח בית המשפט הנכבד, כי דינה של התביעה נגדם להידחות וכי לא זו בלבד שלא פעל בפיזיות או בנסיבות דעת, אלא גם לא ברשות.

.16. מבלי לגרוע מהאמור, יודגש כבר כאן, כי אין כל יסוד משפטי או עובדתי לטענה לפיה מנור נהגו ב"פיזיות". מנור לא פעל מעולם באופן מכובן להפרת חובות זהירות שלחמו לפני החברה או בנסיבות לחובות זו או בידיעה שהם מפרים אותה; מנור לא פעל מעולם תוך אוזיות לקיים של חובות זהירות; מנור לא פעל מעולם תוך מודעות ולמצער חסר אכפתיות ביחס לחפרת חובות זהירות כלפי החברה או בכלל; מנור לא פעל מעולם תוך מודעות ולמצער חסר אכפתיות ביחס לתוכנית עסקת מעריב.

.17 מנור ידגושו, כי פעולותם במסגרת החברה בקשר עם עסקת מעריב חוסה תחת "כלל שיקול הדעת העסקי" משפיעו באופן מיודע, בתום לב, ללא כל ניגוד עניינים או אינטראס אישי או כלשהו. בכל מקרה, פעולותם ושיקוליהם היו סבירים למועד הרלוונטי לבחינה, זהינו "זמןאמת". בנוסף, יש לדוחות על הסף את התביעה נכון העבודה, כי החברה החליטה להעניק למנור (יחד עם דירקטוריים ונושאי משרה אחרים) כתבי פטור תקפים ומחייבים החלטם על עניין זה.

ב. התייחסות לטענות כתוב התביעה

.18 טרם התייחסות לגוף סעיפי כתוב התביעה יובהר, כי טענות התובעים כלליות, סטמיות ובלתי מפורחות באופן ובמידה שהם אינם מගלים עילית תביעה כנגד מנור ומצדיקים לדוחות על הסף או למחוק על הסף את התביעה. טענות התובעים מכונות כלפי הדירקטוריים כולל מבקשת אחת, בגין לדין, מבלי ליתן פירוט ולבצע הפרדה בטענות המופנות כלפיים, מבלי לפרט מי מהדירקטוריים הפר או איןו חובה בכיבול ובאייה אופן הפר את אותה חובה, כיצד כל פעולה או מחדל כביבול של דירקטור מסוים הובילו לנזק הנטען, מה היה היסוד הנפשי הסובייקטיבי של אותו דירקטור ספציפי ביצועו אותה פעולה או מחדל נתענים, מה טוב הנזק שנגרם כתוצאה מאותה פעולה או מחדל כביבול, וכיוצא בו. התובעים אינם מפרטים כיצד התנהגו מנור ואיך התנהגו, לבסוף, אפשרה את הנזק הנטען והਮוכחש; התובעים אינם מפרטים אילו פעולות היו צריכים לנתקו מנור שלא נקטו בהן ושהיו יכולים למנוע את הנזק הנטען והמוכחש. העלאת הטענות באופן פסול זה מנוגדת לדין והוא פוגעת ביכולת ההתגוננות של הנتابעים. בכלל אופן, לאור כללות וסתמיות הטענות והיעדר הפירות והסביר בכתב התביעה, מנור שומרם על זכותם לתקן את כתוב ההגנה ואו להשלימו בכל דרך שימצאו לנכון לאחר הבחרת הטענות נגדם (מבלי שיש בכך כדי לגרוע מהתנגדותם להרחבת חזות).

.19 מבלי לגרוע מכל האמור לעיל ובכפוף לו, יתייחסו למנור להلن לטענות שבכתב התביעה.

.20 מוכחש האמור בסעיפים 1-11 לכתב התביעה לרבות הנספח שצורף בסעיפים אלה.

מבלי לגרוע מכלויות האמור יטענו מנור, כדלקמן:

.20.1 מנור מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.

.20.2 מנור יטענו, כי עסקת מעריב אושרה בסכום של 140 מיליון ש"ח ולא 147 מיליון ש"ח, כאמור, וכי הפעם של 7 מיליון ש"ח גועד למימון רכישת מנויות ממיר ולדימיר גוסינסקי (להלן: "גוסינסקי"), עסקה שלא הועמדה להצבעה בדירקטוריון.

.20.3 טענות התובעים לפיה החלטת חברת השקעות דיסקונט בע"מ (לעיל ולהלן: "החברה" או "disk" ש") רכוש בשנת 2011 את השיטה במעריב החזקות בע"מ (לעיל ולהלן: "מעריב") וכן ההחלטה שתתקבלו בשלבים מאוחרים יותר, לאחר רכישת השיטה במעריב כאמור, להזרים סכומים נוספים לעריב (לעיל ולהלן יחד: "העסקה" או "עסקת מעריב"), נעשו כאשר כבר במועד קבלת החלטתו היה ברור כביבול שזו לא לטובת החברה, לא משרות את מטרתה,בלתי סבירות ונדרות כל הגיון עסקי או כלכלי - מוכחות וחסרות יסוד.

.20.4 טענות אלה מוקומות במידוח ובאופן ספציפי בכל הקשור למנור. למנור לא היה כל אינטראס בעסקה זו לתובת החברה והגשת מטרותיה ותכניותיה העסקיות הלגיטימיות. אין כל סיבה שמנור יפעיל בעניין עסקה זו באופן שאינו מופיע כלל את פעולותם ומוגד לאינטרסים שלהם עצמם, והכל מבלי שתוצג ولو ברמזו כל טענה מדווע מנור יסכךו לאשר עסקה באופן הנטען. החיבור של התובעים בין ההחלטה לרכוש את מעריב להחלטות הנוספות להזרים כספים למעריב מוכחש. מנור יטענו כי כל אחת מהחלטות אלה (ההחלטה רכישת מעריב וכל החלטה מאוחרת בדבר הזומה לעריב) נדונה, בהתאם להוראות דין, באופן עצמאי, נפרד, והתבססה על שיקולים רלוונטיים לאותה החלטה עצמאית.

- הנתבע 6 (יצחק מנור) והנתבע 10 (דורן מנור), הם אנשי עסקים מוכרים, רציניים, מקצועיים ומנוסים ביותר, שמלאכם העיקרית היא קבלת החלטות עסקיות באופן תדרי יומיומי. הנתבע 6 (יצחק מנור) הוא מאנשי העסקים הותיקים והמוכובדים בישראל, אשר עסוק בניהול עסקים למשך שנים רבות.
- 20.5
- ההחלטה של מנור, לפי העניין, בעניינים ובישיבות שבtems נטו חלק, על רכישת השליטה במערבה הייתה מבוססת על שיקולים עסקיים, כלכליים וュינוניים, כאשר במועד עשייתה, נראה היה, שמדובר בחילתה טבירה כלכלית, בעלת פוטנציאל עסקי ממשי וכן תועלות כלכליות ושווה ערך ותרומה נוספת, שירות ועקרונות, לחברה ולאינטראטים כלכליים שלה. ההחלטה שבוחן השתתפות מנור התקבלו על ידם באופן שקול, מכוון, רצינו ועוני לחלוין, תוך ביצוע תהליכי סדרים ומקובלים של דיןנים, מחשבה, ניתוחים ומידע רב שקיבלו והוא נעשה לטובה של החברה ובחתams לצרכיה ולאינטראטים לגיטימיים שלה, לרבות בקשר עם צרכי חברות הבת שלה. וכך גם בכל הנוגע להחלטות להזרים סכומים נוספים למערבה, שככל אחות מהן, שבה היו מעורבים מנור, לפי העניין, נסקלה על ידם כבדיע באופן עצמאי ונפרד, לאחר הליך סדור שככל דיןונים ואישורים במוסדות המוסמכים של החברה והכל על פי השיקולים והנתונים הרלוונטיים נכון למועד קבלת אותה החלטה. החלטות אלה כולן התקבלו בתום לב מוחלט, מתוך אמונה בסבירותן ובפוטנציאל הגלים בהן, מתוך מידע רב, ישיר ומשי ודינום עמוקים. למנור לא היה כל עניין בחילתה אלה או אינטראט זולת האינטראט של החברה.
- 20.6
- מנור הם ציגי בעלי מנויות (ברשותו) בחברה, המנוים על דבוקת השליטה בה, וגם מטעם זה ברור שהשיקולים היחידים שעמדו נגד ענייהם בקבלת החלטות במערבה היו טובותה של החברה; כמו כן ברור, כי אין כל בסיס הגיוני לטענה כי הם תמכו בפעולות שידעו מראש כי יגרמו לנו או להפסדים לחברה, ובעקיפין, להם עצם. היפוoco של דבר: קיימים להם עניין אישי ממשי ומובהק שלא לקבל החלטות שאין בעלות היגיון עסקי או כלכלי ולא פגוע בחברה ובעקיפין בעצם.
- 20.7
- מנור קיבל את ההחלטה על רכישת השליטה במערבה, בשים לב לשיקולים עסקיים, מקצועיים, הערכות ותחזיות שנמסרו להם ותקבלו לפני הדיוון בדיקטוריון החברה, על ידי חברי הנהלה וחברי דירקטוריון מהמנוסים והמוסמכים במשק הישראלי, אשר להם מומחיות מוכחת וניסיון עצום בשוק התקשורות ואשר נטו חלק במשא ומתן עצמו לרכישת מערב, היו שותפים בדיונים ובגיבוש ההחלטה עם בנק הפועלים ובדיונים עם הנהלת מערב. בכלל זה, נערכו דיןונים ממושכים בהשתתפות היה עמי אראל, רפי ביסקר, נוחי דנקר, חיים גבריאלי, צביקה לבנת ועוד.
- 20.8
- במסגרת דיןונים אלה, דנו מנור וסקלו בין היתר את: מצבה הכלכלי של מערב; מותווה העסקה הגדלת עריכת בדיקות נאותות מקיפה על ידי מיטב המומחים והנהלה המקצועית של החברה והתניות העסקה בהשלמת בדיקת נאותות ל'שביעות רצונה המלה' של החברה; מחר העסקה (במיוחד בשים לב למחיקת החוב המשמעותית על ידי בנק הפועלים, העובדה, כי מרבית התשלומים על ידי החברה מוזרים למערב עצמה וויתורים נספירים של בעלי השליטה הקודמים); היתרונות הגלומיים בעסקה עבור החברה ובנותיה, הפוטנציאל הרב הגלים בה, הסיכון הכספיים - אותן אלה שניתנו היה לצפות בזמן אמיתי באופן סביר - בעשיית העסקה; הערכות בדבר היכולת להגיע לאיזון תעופלי, פוטנציאל החיסכון בחוואות והתייעלות בתחום ההדפסה וההפקה, הפוטנציאל הכספי הטמון בבית הדפוס והנדילין הכלול בעסקה, עלויות אלטרנטיביות להשגת תוכן ממשי בהיקף נדרש עצום; שיתופי פעולה הכרחיים שראתה הנהלת החברה לנגד ענייה בתחום התוכן והתקשורת; יכולת והניסיון המוצלחים והמוסכמים של צוות הנהלה הבכיר שימושה על ידי החברה למערב, וכיו"ב.
- 20.9
- השיעור המרכזי מבחינת מנור, אשר עמד בסיס העסקה היה השימוש להביא לסייעיה בין מקורות התובן של מערב לבין זווע התקשורות של דסק"ש.
- 20.10

- 20.10.1 עובר להשקעה במערבם החזיקה דסק"ש בהשקעה בתחום התקשות - בחברת הטלפוניה הסלולרית, סלקום ישראל בע"מ (להלן: "סלקוט") ובפסקי קישוריין האינטראנט, נטויזין בע"מ (להלן: "נטויזין"), אשר מזגו לקבוצה אחת. נטויזין מצדיה מחזיקה (והחזיקה במוועדים הרלוונטיים) באתר האינטראנט "געגע 10", בשיתוף עם ערוץ 10.
- 20.10.2 ההחלטה להתקשרות בעסקת מעריב השתלבה איפוא, בהשקעות החברה בתחום התקשות, וזאת לצור סינרגיה בין התשתיות הטכנולוגיות (שבה היו לחברת החזקות) לבין מקורות תוכן (שבהם נמצאה החברה חסרה), וזאת בשים לב לשינוי המתחולל בשוק התקשות בישראל, בו מתרכש תהליך של סינרגיה והתלכדות של שירותי תקשורת ולניהיות שבה נמצאה דסק"ש אל מול המתחרים הגדולים שלא בשוק התקשות (קבוצת בזק וקבוצת הוט) - הן מבחינות היעדר נכסים תוכן והן מבחינות היעדר תשתיות לתקשורת קוית.
- 20.10.3 רכישת מעריב כמותג תוכן מוביל וזמין ועודיה לאפשר לחברת לספק שירותי תוכן ללקוחותיה, בין היתר באמצעות מסחריים סלולריים, אינטרנט ומיזמים עתידיים כגון IPTV, וכך לאפשר לה להרחיב את אחיזתה גם בתחום התוכן הדיגיטלי.
- 20.10.4 ודוק: רכישת עיתון - כמערכת שלמה המספקת תוכן באופן כולל ובמנוגן רחב של תחומיים וכמותג ייחודי בעל מוניטין - היא בעלייה ערך מוחשי וממשי לחברות אחיזות כדסק"ש, שלא בתחום פעילות רבים ומגוונים וזרוע תקשורת משל עצמה. זאת, גם כאשר בשלב ביצוע העסקה, טרם הוכררו באופן סופי ומדויק תהליכי ההתקלדות הצפויים בחברה עצמה, שכן מדובר בתחום המצוי בשלבי התפתחות והתהווות.
- 20.10.5 לא ניתן לציין בהקשר זה, כי רכישת אחיזות בגופי תקשורת על ידי גופים עסקיים, הינה מהלך מקובל, הן בארץ והן בעולם. כך למשל, קבוצת פישמן, המעורבת, בין היתר, בהשקעה בתחום הנדלין, המסחר וה תעשייה, הינה בעלייה של השכלה בעיתון "גלובס" ובעל אחזקות בעיתון "דייעות אחרונות". דוגמא אחרת היא קבוצת שטריאוס-עלית, שהינה, בין היתר, גם בעלי אחזקות בזכיינית ערוץ 2 "רשת".
- 20.11 שיקולים מהותיים נוספים בסיס ההחלטה לאשר את העסקה מבחינת מנור הם: **המלחיר** שבו נרכשה השכלה במערבם שנטפס במחיר אטרקטיבי; העובדה שمبرוביט סכום הרכישה הושקע במערבם עצמה לצורך חיזוק מבנה ההון שלת (יחד עם מהלכים נוספים לחיזוק מבנה ההון של החברה שנרכזו בשלב ביצוע העסקה); והעובדה שמדובר היה ברכישה לא מהותית **בהתיחס להיקף פעילות החברה ונוכחות הכלכלית במועד הרכישה.**
- 20.11.1 דסק"ש הינה חברת אחזקות מהגדולות במשק. לפני ההתקשרות בעסקת מעריב (נכון ליום 3.12.20010) עמד שלו השוק של החברה על כ- 6.5 מיליארד ש"ח; ההון העצמי שלה עמד על סכום של כ- 3.8 מיליארד ש"ח; הרווח השנתי שלה בשנת 2010 היה כ- 1.2 מיליארד ש"ח; ושוויו אחזקותיה בשוק התקשות (קרי, בסלקוט ובנטויזין) עמד על כ- 6 מיליארד ש"ח.
- 20.11.2 מתווך היותה חברת אחזקות תפקידה של דסק"ש הוא רכישת חברות (ובכלל זה חברות המניות בקשימים, חברות שאינן ממוצות את הפוטנציאל הגלום בהן, חברות שאין להן או לבליהן "ארץ נשימה" ארוך טווח, חברות העשוויות ליצור שווי טוב יותר כשהן מתלכדות או מתחברות לפעילויות אחרות), השבחתן ומיצוי הפוטנציאל הגלום בהן.

- רכישת השליטה במערב (במלואה) נעשתה בתמורה לסך של 147 מיליון ש"ח, כאשר רוב מוחלט מתוך סכום זה - 120 מיליון ש"ח - הושקע במערב עצמה בתמורה להקצתה פרטית של מנויות מעיריב לחברה. בנוסף לכך סכום, כי קבוצת החברה היישוב (מבעלות השליטה דאז במערב) תשקיע ותורם למעיריב סך של 12 מיליון ש"ח תמורת הקצתה פרטית של מנויות וכן תමיר להון מן מנויות של מעריב הלואת בעליים שננתנה לה בעבר ושיתרתה עמדה על כ- 40 מיליון ש"ח. בנוסף לאמר, במסגרת עסקת רכישת השליטה במערב מחל בנך הפעלים למעיריב על חוב בסך של כ- 60 מיליון ש"ח (צד מחיקת חוב בסכומים נומכים יותר מצד בנקים נוספים). פעולות אלה תרמו אף הן לחיזוק מבנה ההון העצמי של מעריב.
- 20.11.4 סכום שהושקע על ידי החברה ברכישת השליטה במערב - 147 מיליון ש"ח (שרובו המוחלט הושקע במערב ועל כן נשאר חלק מנכסי החברה ובשליטתה) - מהוווה סכום בלתי מהותי ביחס להיקף פעילותה ואחזוקותיה של דסק"ש - 2.3% משווי השוק של דסק"ש ; 3.8% מההון העצמי שלו ; ו- 2.4% משווי אחזוקותיה בחברות תקשורת (נכון ליום 31.12.2010). בעת ביצוע העסקה היו ברשות דסק"ש מאות מיליון ש"ח של אמצעים נזילים (כ- 800 מיליון וכ- 900 מיליון בתאריכים 30.3.2011 ו- 30.6.2011 בחתחמה). שיעור ההשקעה של דסק"ש ברכישת השליטה במערב היה 1.1% בלבד משווי השוק של השקעות דסק"ש ביום 31.3.2011, וכ- 1.5% בלבד מסך השקעות דסק"ש הרשות בדוחות הכספיים באותו יום. ככל הדעת, מדובר בסכום לא מהותי באותה העת ביחס לפעולות החברה ועסקה.
- 20.11.5 על פי המידע שהוצג למנור, לאחר השקעה זו - שרובה המוחלט הושקע והוזרם למעיריב עצמה כאמור - בשיט לב לפעולות הנוספות שנעו לחיזוק מבנה ההון שלו, לא היו צפויות השקעות מהותיות נוספות עד לשוף שנת 2011 ובמהלך תקופה זו ניתן יהיה לחובי למפנה במערב ולהעביר אותה לפשי רווחיות, או למצער לאיזון תפעולי.
- 20.11.6 דווקא בשל עיתוי רכישת השליטה במערב, ונוכח מצבה הכלכלית, נראה היה באותה העת, כי יש ברכישה זו מושם ניצול הזדמנויות עסקית לקניון נכסים וגיישה לפלטפורמה אינטרנטית מוערכת ובעל חשיפה למוניים במחיר נזון.
- 20.12 יודגש, כי רכישת השליטה במערב הותנה במספר תנאים מוגבלים, כגון: קבלת תוכאות של בדיקת נאותות לשבועות רצון דסק"ש, קבלת אישור דירקטוריון דסק"ש, קבלת אישורים מצדדים שלישיים לרבות אישור הממונה על החගבים העסקיים ללא תנאים מכבדים, וכן השגת הסכמים עם הבנקים להסדר חובות הבנקאים של מעריב שייהיו לשבועות רצון דסק"ש - הסכמים שהביאו לביצוע מחיקות חוב בסכומים של עשרות מיליון ש"ח כאמור.
- 20.13 לפיקך, לו אחד התנאים כאמור לא היה מתקיים (למשל, לו תוכאות בדיקת הנאותות לא היו לשבעות רצונה של החברה), הייתה דסק"ש רשאית לעשות שימוש בזכותו שלא להשלים את העסקה. אשר על כן, החלטה לאשר את עסקת רכישת השליטה במערב הושלמה למעשה רק לאחר השלמת כל התנאים המוגבלים, הינו ביום 2.6.2011 - לueba מהודשים לאחר החתימה על הסכם הרכישה - פרק זמן במהלכו, בין היתר, ה壯בעה בדיקת נאותות לשבועות רצונה של החברה, נערכו בדיקות נוספות על ידי החברה, התקיימו ישיבות נוספות בדיקטוריון, הוצעו לדירקטוריונים נוספים והושלמו כל התנאים המוגבלים. במלחילם אחרים, קשה לדאות כיצד מוחלץ כזה מתיאש עם פזיות ואדישות.

20.14 אין ספק, שככל החלטה עסקית, ההחלטה על רכישת השיטה במערב נלקחה תוך נטילת סיוכו עסקי מסוים וסיכון זה היה ידוע וברור למור זמןאמת והם הביאו אותו בחשבון במסגרת שיקוליהם. עם זאת, נכון לבחינת מצב הדברים בזמן אמרת (ולא על פי "חכמה שבדיעבדי") על פי המידע, התוצאות והניסיונות שהוצעו למור, על ידי מומחים וטובי המנהלים בתחום התקורת ובכלל, הסיוכו שנלקח בהחלטה על רכישת השיטה במערב היה סיוכו ידוע, סביר ומדווד, שגילם פוטנציאלי ממשי ותועלות ישירות ועקיפות נוספות עבור החברה והאינטרסים הכלכליים שלו, בפרט, בשים לב ליטיבות הסpecificות שבהן נערכה העסקה, גודלה והיקפה הלא מהותיים ובשים לב, מנגד, לגודלה של החברה ומצבה הפיננסי המשגשג דאז.

20.15 **התפתחויות משקיות לאחר עסקת מעריב - שינוי נסיבות קיזוני ובלתי צפוי** - לאחר רכישת השיטה במערב קיבלה החברה, באמצעות הארגונים המוסמכים בה החלטות על ביצוע הזרמות נוספת למערב (הגדלת אחוזות, בעיקר מתן הלוואות, רכישת אג"ח). חשוב לציין, כי סמוך לאחר רכישת השיטה במערב חל שינוי נסיבות קיזוני ובלתי צפוי - אותו לא ניתן היה לצפות באופן סביר במועד רכישת השיטה במערב - שהשפיע הן על מצבה של מעריב והן על מצבה של דסק"ש והשוק-Colo, אשר בעקבותיו, בין היתר, נדרשה מעריב לתמיכה בסדרי גודל גבוהים בהרבה מאלו שהיו ידועים ושאותם ניתן היה להעריך בעת קבלת ההחלטה על רכישת החברתיות, בה. כך, הצמצום (למעטה התהוכצות) של שוק הפרטום בכללותו בשל ה"מחאה החברתית", השינויים הרוגטוריים בשוק הסלולארי, שמייקדו את תושמות ליבת של סלקום בעניינה הדוחפים הללו שהשפיעו על תוכנותיהם ומנעו מיקוד תשומות הלב הנדרשת ביצירת התחדשות, הסינרגיה, ניהול נכוון של מעריב ועוד. עם זאת, יוזג - כל החלטות על ביצוע הזרמות הנוסף למערב (כל אחת כשלעצמה) כאמור התקבלו באופן עצמאי ולונטרி לחלוון על ידי החברה, מבלי שחללה כל חובה או התחייבות של החברה לבצע אותן, והוא התבבשו על שיקולים עסקיים, כלכליים ועניןניים לחלוון שהיו לרונוונטיים למועד קבלתו. כל אחת מהחלטות אלה נבחנה עצמאית, באופן עמוק ובסובד ראש על ידי הארגונים המוסמכים בחברה, שקלו את כל השיקולים הרלוונטיים הדורושים, חקרו וודרו אחר קבלת מידע נוסף שהיה דרוש, וקבעו תנאים והגבילות להחלטות מסוימות על פי שיקול דעתם, בהתאם לנסיבות שהלו באותו מועד ונוכח מצבה של מעריב ומצוות החברה.

20.16 מעבר לאמור, ניתן כי האופן שבו קיבלו מור את כל החלטותיהם בקשר עם העסקה תואמת את האופן הסביר, הנכון, המקובל והנוח שבו היה על מור לנוכח כדירקטוריים סבירים, בהתאם לדין ולפרקטיקה הנוגעת בתחרות מסווג דסק"ש ובנסיבות העניין. אף החלטות אלה חוסות תחת "כלל שיקול הדעת המקצועי".

20.17 בהקשר זה יוער, ונדמה שעל כך לא יכול להיות חולק, שהשיקולים אותם בוחן תאגיד ענק, ששוויו מיליארדי ש"ח, שמרוויח מאות מיליוני ש"ח בשנה ושבוקופטו מאות מיליוני ש"ח פניות - בבאו לבצע עסקה ששוויה זניתיחסת להיקף נסוויו הכלול - אינם זהים בהכרח (והם גם אינם צריכים להיות זהים) למיעריך השיקולים אותם בוחן תאגיד קטן יחסית, שעבורו עסקה מסווג זה מהווה חלק מהותי מנכסיו ועלולה להמית עלייו אISON. בכלל זה, בין היתר: האופן שבו נבחנים מאפייני העסקה; מידת הסיוכו שיש בעסקה עבור כל אחד מהתאגידים; המועד המדויק שבו העסקה צפואה להפוך לרווחית עבورو; אורך הנשימה שאוטו תאגיד יכול לספוג עד אשר אותה עסקה תהפוך לרווחית; ועוד כמה שיקולים נוספים שרלוונטיים לצורך קבלת ההחלטה האם לבצע את העסקה. כך, תאגידים ענק מהסוג האמור עומדים בפני מערכת הקצאת הסיוכונים- סיוכונים שמאפשרת להם לבדוק עסקאות מתוך פרספקטיבה אחרת מזו שרווחה לנגד עניינו ותאגיד קטן. גודלם של תאגידים אלה מאפשר להם לבצע עסקאות לא מהותיות להם, בוודאי כאשר יש בהן אלמנט הזדמנותי שבחן בשלב ערכית העסקה לא ברור עדיין מהו המועד המדויק שבו תבוא לידי ביטוי התמורה החזיבית אותן רואים המנהלים בחזונות ואך כאשר טרם נקבעה תוכנית specificית בדבר המתווה המדויק שבו אותה עסקה תניב רווחים בעתיד.

- האמור מקבל משנה תוקף בשים לב לנסיבות הספציפיות שבהן נರאה העסקה בענייננו, ובכלל זה: המחיר הנמוך של העסקה, גודלה העצום של דסק"ש והיקף נכסיה, העובדה שמדובר בנכס ייחודי יחסית ולא במוצר מוסף - באשר לא ברור אם ומתי יהיו הزادמניות לרכוש מוצריים דומים, ולכך שהענף שבו נראה העסקה הוא ענף המציג בשלבי שינוי והתפתחות שבו מודל ההכנסות מצוי בהתחזות מחדש אחרי עשרות שנים.
- 20.18 מנור קיבלו את כל החלטות בעסקת מעירב בתום לב מוחלט ובհיעדר ניגוד עניינים בלבד, ולאחר התובעים אינם טוענים אחרת בכתב התביעה.
- 20.19 הנזק הנטוע שנגרם לחברה כתוצאה מרכישת השכיטה וכתוכאה מהזרמות הכספיים למעירב מוחש מכל וכל.
- 20.20 המשמק המכונה "חוות דעת מומחה" המצורף כנספח א' בכתב התביעה מוחש על כל האמור בו, ובכלל זה מוכחות הטענות, הנитוחים, החישובים והמסקנות אליהן הגיע המומחה מטעם התובעים. מנור שומרם על זכותם להגיש חוות דעת מומחה מטעם, בכל עניין רלוונטי ולבסוף בחתichס חוות דעת המומחה האמורה, במקומות ובזמן המתאימים לכך על פי הדין.
- 20.21 הטענה ביחס לפזיות מופיעה בכתב התביעה ללא פירוט, הסבר או נימוק בלבד ולא נטען בכתב התביעה היסודות העובדתיים הנדרשים להוכיח פזיות. בפרט, אין בכתב התביעה כל טענה ממשית ובוודאי שאין בו כל טענה ספציפית לכך שמנור פועל בפזיות. פזיות היא מצב נרדר וספציפי כלפי כל אחד מהדיקטורים. בעניינו כאמור, אין בכתב התביעה כל התייחסות ספציפית להתנהגותם של מנור.
- 20.22 בכל מקרה מוחש, כי מנור הפרו את חובת הזהירות המוטלת עליהם או כל חובה אחרת המוטלת עליהם על פי דין. מוחש כי אישור העסקאות על ידי מנור נגע ברשנות רבתי או פזיות.
- 20.23 הטענה, כי מנור היו אדישים לחובותיהם לחברה או ל透צתה השילית של עסקת מעירב וכי פועל בפזיות ובחרס אכפתiot חסרת יסוד לאור האמור לעיל ולהלן.
- 20.24 הטענה, כי מנור היו אדישים לחובותיהם לחברה או ל透צתה השילית של עסקת מעירב וכי מובילו את החברה להישגים רבים.
- 20.25 הטענה, כי מנור אדישים לנזק או הפסד לחברה מוקמת וחסורת כל הגון שהוא. אדם אכן אדיש לנזק שיגרם לעצמו (גם אם בעקביפין). מנור הם אנשי עסקים ותיקים, מנוסים, בעלי מוניטין. אדם אינו משлик כל אלה כך סתם. ובכל, כל הדיקטורים שכחינו בדסק"ש בתוקפה הדרולונטיות לתובעה הם אינם דירקטורים המתגערים משיקול דעתם וمتבזרים ממנה לטובת איש ואין מדובר בדיקטורים שהינם אדישים בכיוול לטובת החברה. מדובר בדיקטורים שהובילו את החברה להישגים רבים.
- 20.26 מובילו לגירוש מהאמור, הטענה המוחשת בדבר הפרת חובת הזהירות נטעה באופן קולקלטיבי, ומוביל להתייחס באופן פרטני לכל אחד מהדיקטורים. יצוין כי, הדיקטורים, ובכלל זה מנור, אינם מנסה אחת ולראות כל אחד מהם עד מעולם עובדתי שווה בטרם הבאת העסקה לאישור הדיקטוריון. מוביל לגירוש מכך הדבירים, חלקם לא נטו חלק בחחלהות מסוימות של דירקטוריון החברה בהן נידונו עסקת רכישת השכיטה במעירב או הזרמות נוספת בעירב; חלקם, לרבות מר יצחק מנור, ישבו בדיקטוריון של חברות תקשורת שבשליטת דסק"ש (סלקים ונטוויזין) ונחשפו לצורך בתוכן לזרוע התקשרות של דסק"ש ולחולשת הקבוצה בתוכום התוכן. כאמור, מר יצחק מנור היה חבר בדיקטוריון סלקום בתקופה שבין 27.9.2005 ועד 29.8.2011. כל האמור מקבל משנה תוקף שעלה שמדובר ליחס לדיקטורים, ובכלל זה למנור, יסוד נפשי. מוחש גם כי אישור העסקאות על ידי מנור נגע ברשנות רבתי ואו בפזיות.

- 20.27 מוכחת הטענה, כי הפרת חובת זהירות והמיומנות של מנור נעשתה, כביכול, בפזיות וכי החלטה בעניין עסקת מריר הונעה משיקולים לא ענייניים, שאינם לטובת החברה. מנור יטען, כי טענות אלה, שנטנוו בכתב התביעה בשפה רפה ובאופן סטמי לחלוtin, חסרו יסוד ואין בהן ולא כלום. בכל מקרה, כאמור לעיל ולהלן, מדובר בחלותות סבירות שאין נגועות ברשנות והחלוטותיהם של מנור אין נגועות בפזיות (שבכל מקרה לא פורט טיבה, ודי בכך כדי להביא לדחיתת טענה זו).
- 20.28 מנור יטען, כי החלטות שהתקבלו על ידם בעסקת מעריב חסות תחת כלל "שיעור הדעת העסקי". בהתאם לכל זה, בית משפט לא יתרעב בשיקול דעתם של הדירקטוריים כל אימות שחליטות נועתה במסגרת סמכותם, באופן מיודע וחתקלה בתום לב ומתוך אמונה בטובת החברה ולא ניגוד עניינים. בנסיבות שתוארו לעיל, ובשים לב לכך שההחלטות התקבלו לאחר שמנור (ולמייטב הידיעה - גם יתר הנتابעים) קיבלו לידיים את מלא המידע הרלוונטי, קיימו דיוונים ראויים בסוגיית ההשקעה במערב, שקוו שיקולים עסקיים ראויים שהיה בהם החזיק את העסקה, בחנו את העניינים שהובאו לעיונים והכריעו בעסקה כפי שהכריעו ללא דופי ובודאי באופן סביר, בתום לב ולא כל ניגוד עניינים - הרי שהם ראויים להגנת כלל שיקול הדעת העסקי ואון כל מקום לבחון בדיעד את מהות ההחלטה שקיבלו ונכונותה. בכל מקרה, בודאי, שמנור לא הפרו כל דין או חובה כלשהו שהוטלה עליהם בחלותות שהבחן נטו חלק בקשר עם עסקת מעריב והזרמות הנוספות. יודגש, כי טעות בשיקול הדעת העסקי אינה מוחוה כשלעצמה הפרה של חובת זהירות.
- 20.29 על מנת שתקיים אחריות נזקית, צריכה להתקיים דרישת הצפויות (אריאל פורת נזקין, 143, כרך א', 2013 ("פוטי"). דרישת הצפויות כוללת צפויות של אירוע הנזק, של הנזק ושל הנזק עצמו והוא תנאי בלעדיו אין על מנת לקיים את רכיב הקשר הטיבתי המשפטי שהוא אחד מרכיבי עולות הרשות (כמו כן דרישת הצפויות נבחנת גם כחלק מחובת זהירות).
- 20.30 לפיכך, בהעדר צפויות לא מתקיים קשר סיובי משפטי (וכן לא ניתן לומר שהופרה חובת זהירות) - ולפיכך לא ניתן להטיל על מנור אחריות נזקית.
- 20.31 במסגרת דרישת הצפויות נבחנת גם שאלת ריחוק הנזק - כאשר מוקם בו התחנוגות המועלות הולידה נזק ראשוני שמנעו התפתחו נזקים נוספים, לא תוטל אחריות בגין הנזקים שהתרפתחו מן הנזק הראשוני מקום בו מדובר בנזק "ירוחק" שאינו במלכמת הריגול של הדברים. כאשר מדובר בנזקי רכוש (לחבדיל מנזקי גוף), כבעניינו, מתבצעת הבדיקה בין סוגיה משנה של הנזק כך שאם נזק רכוש קל וצפוי התפתח לכדי נזק כבד ובלתי צפוי - לא תוטל אחריות בגין הנזק החבד.
- 20.32 בעניינו, לא ניתן היה לצפות את הנזק הנטען בתביעה שכן, כפי שפורט בכתב הגנה זה, נזק נטען זה נגרם בשל אירועים חיצוניים, שטלו את השוק כולם, את דסק"ש וממערב, ומנור לא יכולו לצפות אותו.
- 20.33 בכל מקרה, גם אם תתקבל הטענה, כי מנור הפרו חובה המוטלת עליהם כלפי החברה מכוח הדין (דבר המוכיח) - דין התביעה נגדם לחייבות על הסף. למנור (כמו גם ליתר הנتابעים למיטב הידיעה) קיימים כתוב פטור ושיפוי מהחברה, אשר חל באופן מלא ומהיב את החברה. לאחר שחתענה המכוננת כלפי הדירקטוריים היא להפרת חובת זהירות (וחובת המיומנות, הזהה לה) כלפי החברה, ומאחר שהחברה פיטה את הדירקטוריים מאחריות במקרה של הפרת חובת זהירות, הרי כמסקנה מתחייבת, אין הדירקטוריים נשאים באחריות כלפי החברה בשל עלילות התביעה הנטענת.
- 20.34 בכתב התביעה אין כל טענה לפיה הפטור בעניינו אינו חל ואין גם הצדקה כלשהי לקבע שהפטור אינו חל. כאמור לעיל, מנור לא הפרו כל חובה המוטלת עליהם על פי דין ובודאי שהם לא פעלו באופן שיש בו כדי לקבע שהפטור שנייתן להם אינו בתוקף.

- 20.35 העולה מכל האמור, שיפורט להלן, הוא שמנור פועל בכל החלטות הקשורות לעסקה באופן זהיר, נכון וסביר, כפי שמצופה מديレקטוריון סביר ולא הפרו כל חובה שבדין. בכל הקשור לאישור החלטות בעסקת מעריב מנור לא פועל ברשנות וודאי שלא ברשות רבתיה, לא פועל בפזיות, לא היו קלי דעת ולא היו אדישים - לא לחובתם לנוהג בזהירות ובשבירות רבתי, אשר משפיקות על הנוהגים והמקובלים ועל פי הוראות הדין; ולא לתוצאותיה של עסקת מעריב, אשר משפיקות על כסם באופן ישיר או למצער באופן עקיף (וגם מטעם זה לא ניתן ולא מתקבל על הדעת ליחס להם אדישות בפועלותיהם). אפילו יקבע, כי מנור הפרו את "חובת הזיהות" או את "חובת המילויות" (דבר המוחש), מנור אינם נשאים באחריות כלפי החברה בשל עלות התביעה הנטענת לאור קיומו של כתוב פטור ושיפוי שניתן להם ושהוא אינו בחלוקת).
- 20.36 עוד יצוין, כי ככל מקרה, לא ניתן לחייב דירקטורים בהפרת חובת זהירות - בוודאי שלא ברמה של "פזיות" המגיעה כדי "אדישות" - בוגע ההחלטה שהתקבלו בישיבות שחדירקטוריונים לא נטו חלק בהן.
- .21 מוכחש האמור בסעיף 12 לכתב התביעה מחוסר ידיעה לרבות הנפקחים שצורפו לו.
- .22 האמור בסעיף 13 לכתב התביעה אינו מוכחש.
- .23 האמור בסעיף 14 לכתב התביעה אינו מדויק ועל כן מוכחש.
- .23.1 מבלי לגרוע מכך האמור יטען מנור, כדלקמן:
- ההחלטה בקשר לעסקת מעריב התקבלה כאמור כדין על ידי הארגנים המוסמכים של החברה, כפי שיפורט להלן.
- 23.2 מנור היה חברי דירקטוריון החברה (בנוסף להיותם חלק מקבוצת בעלי השיטה בחברה) והם השתתפו במקרה ההחלטה בעסקת מעריב, כמפורט להלן:
- 23.2.1 הנתבע 6 (יצחק מנור) נטל חלק בישיבות הבאות: ישיבת דירקטוריון החברה מיום 24.3.2011, שבה נדונה לראשונה רכישת השיטה במעריב (שהותלה בתנאים מוגבלים כאמור לרבות בהשלמות הליך בדיקת הנאותות "לשבייעות רצונה המלאה" של החברה; וישיבת דירקטוריון החברה מיום 22.5.2011 בה התקבלו עדכוניים ודיווחים אוזות העסקה כאמור; ישיבת דירקטוריון החברה מיום 29.11.2011, שבה נדונה הילוואה השנייה שניתנה למעריב (כהגדורתה להלן); ישיבת דירקטוריון מיום 31.8.2012, שבה נדונה הילוואה הרביעית שניתנה למעריב (כהגדורתה להלן). הנתבע 6 לא נכח ביתר הישיבות שבחנו התקבלו החלטות הקשורות בעסקת מעריב.
- 23.2.2 הנתבע 10 (דורית מנור) נטל חלק בישיבות הדירקטוריון הבאות: ישיבת דירקטוריון החברה מיום 22.5.2011, בה התקבלו עדכוניים ודיווחים אוזות העסקה כאמור וישיבת דירקטוריון החברה מיום 2.6.2011, שבה ניתן אישור כי התקבלו כל האישוריות הנדרשים בחברה לעסקת הרכישה של השיטה במעריב; ישיבת דירקטוריון החברה מיום 22.12.2011, בה נדונה רכישת האג'יח מהציבור (כהגדורתה להלן); ישיבת דירקטוריון מיום 31.8.2012, שבה נדונה הילוואה הרביעית שניתנה למעריב (כהגדורתה להלן). הנתבע 10 לא נכח ביתר הישיבות שבחנו התקבלו החלטות הקשורות בעסקת מעריב.
- 23.2.3 מנור יטען, כי בכלל מקרים, ובלי לגרוע מטענותיהם דלעיל, בנסיבות העניין לא ניתן להטיל על מי מהם אחריות כלשהי ברשות או ברשות רבתיה או בפזיות או בנסיבות דעת בגין דיוונים והחלטות שבhem לא נטו חלק ולא נכח.

- .24 האמור בסעיפים 15-17 אינו מוכחש. בהקשר זה מנור יוסיפו ויטענו כלהלן :
- 24.1 הדירקטוריים והמנהלים שכיהנו בחברה הם אנשי מקצוע רציניים, מקצועיים, בעלי מוניטין רב ועתירי ניסיון עסקית וניהולי, שהובילו את החברה לשיאי הצלחה מהגדולים שנודעו במשק הישראלי, תוך ביצוע עסקאות מהגדולות והמוצלחות שנעשו בישראל.
- 24.2 כך ובין היתר לאחר מספר שנים בהן רשםה דסק"ש הפסדים, החל משנת 2004 חלה תפנית משמעותית בתוצאות העסקאות של דסק"ש והוא החלה להניב רווחים של מאות מיליון שקלים מדי שנה אשר הלכו והאמירו עד לשנת 2011. כך מהפסדים של 1,028, 161 ו- 26 מיליון ש"ח בשנים 2000, 2001 ו- 2002, בהתאם, דסק"ש עברה לרווחיות משמעותית והניבה רווחי עתק לבני מניות (ה손ומים במילוני ש"ח) : 2004 - 677 ש"ח ; 2005 - 455 ש"ח ; 2006 - 701 ש"ח ; 2007 - 2,265 ש"ח ; 2008 - 1,566 ש"ח ; 2009 - 2,822 ש"ח ; 2010 - 1,260 ש"ח .
- 24.3 באותו שנים דירקטוריון דסק"ש והנהלה הפעילה שלא כמו גם דירקטוריוני והנהלות חברות הבת של דסק"ש, הובילו עסקאות ענק אשר הניבו רווחים עצומים לדסק"ש. חלק עסקאות אלו הינו עסקאות בהן דסק"ש רכשה את מניעי הצמיחה העתידיים שלה, ואשר תוך זמן קצר ייחסו הוכחו כמהלכים עסקיים אשר הניבו רווחים משמעותיים לדסק"ש. חלק אחר מהעסקאות הינו עסקאות בהן דסק"ש או חברות בנות שלה מימשו החזקות (באופן מלא או חלק) בחברות שבחזוקתון, לאחר תהליך השבחה, דבר שהקנה לדסק"ש רווחים עצומים.
- 24.4 דסק"ש הובילה במשך שנים ובות על-ידי אותן (או מרבית) הדירקטוריים שככליהם מופנים חיים ה"חיצים" בכל הקשור לעסקת "מעריב", דירקטוריים שהם אנשי מקצוע - אנשי עסקים, עורכי דין, כלכלנים, אנשי אקדמיה - בעלי ניסיון רחב ורב שנים. דירקטוריים שהובילתם, כאמור, עשתה דסק"ש חיל בעסקים רבים וראתה פירות בהשקעות שונות שהט אישרו את ביצוען. חלק מהדירקטוריים (ומנור ביניהם) נמנים עם בעלי השיליטה בחברה, כך שיש להם עניין אישי ממש שלא לבצע עסקאות לא כלכליות וחסרות היגיון כלכלי.
- 24.5 חשוב להבהיר, כי הדירקטוריים נהגו במסגרת תפקידם במשך השנים האחרונות, במקצועית, כשותבות החברה, והוא בלבד, מנהה אותן. כך נהגו בכל הקשור לכל העסקאות והחhaltות שקיבלו - הן המוצלחות שבחן והן הפחות מוצלחות שבחן - וכך נהגו גם בכל הקשור לעסקת "מעריב" וההזרמות של החברה למעריב.
- 24.6 יובהר, כי החלטה עסקית אינה נתנת על פי תוצאותיה בدىיעבד. העבודה כי עסקת רכישת השיליטה במעריב לא צלה, אין בה כדי ללמד על כך שהדирקטוריים לא נהגו כדין ובזהירות הרואה או שחרגו מ너מת ההתנהגות המוצופה מהם, ועודאי שאין בה ללמד שחרגו משיקול הדעת העסקי המוקנה להם על פי דין. מעצם טיבם וטבעם של עסקים, לא כל השקעה מצלילה יש השקעות מוצלחות פחות ויש ככל שגמ נכשלות. בעובדה זו לבדה ("מבחן התוצאה בدىיעבד"), אין כדי להעיד על אופן וטיב התנהלותו של דירקטטור. תפקידו של הדירקטטור, מעט הנדרתו, מחייב אותו ליטול סיכון באופן מושכל - וכך נעשה גם בעניינו. דירקטטור שלא פועל באופן זה, ולא מקבל החלטה שיש בה סיכון, חוטא לתפקידו ולמחוייבותו.
- .25 האמור בסעיף 18 לכתחזק התביעה אינו מוכחש נכון ליום הגשת התביעה.

- האמור בסעיפים 19-25 לכתב התביעה מוכחש, למעט הדיווחים הפומביים של החברה שפורסמו במאיה וצורפו כנספחים לכתב התביעה בסעיפים אלה, אשר האמור בהם מדובר בעד עצמו ומשקף את מצב הדברים העובדי נכון למועד פרסום הדיווחים הפומביים כאמור.
- מבייל גרווע מהאמור, מנור יוסיפו ויטענו, כדלקמן:
- 26.1 מנור מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 26.2 אי די בי אחזקות היתה אחת מחברות האחזקות הגדולות בישראל. בנוסף, אי די בי אחזקות החזיקה באי די בי פתו, שהיתה נכסה העיקרי.
- 26.3 דסק"ש הינה חברת אחזקות אשר השקעות העיקריות מתמקדות בחניות תחומיים: תקשורת, נדלין, מסחר ושירותים, אגרוכימיה ופיננסים. חלק מן המקרים מחזיקה דסק"ש בחברות ששם הנו עצמן חברות אחזקות. במקרים מסוימה מחזיקה דסק"ש במישרין בחברות בעלות פעילות עצמאית.
- 26.4 צוין, כי אין כל נפקות לשווי השוק הנוכחי של דסק"ש נכון ליום 3.9.2012 (מועד הגשת התביעה), וכי בעת קבלת החחלה על עסקת רכישת השליטה במערב (בזמן אמיתי) עמד שווי השוק של דסק"ש על מיליארדי ש"ח.
- 26.5 עבור רכישת השליטה במערב כבר החזיקה דסק"ש בשתי חברות בת מרכזיות הפעילות בתחום התקשרות: סלקום, מפעילת הטלפוניה הטלולרית הגדולה בישראל; ונטוויזון, מholding של חברות שירותים לאינטרנט ושירותי טלפון בינלאומית בישראל. היינו: דסק"ש החזיקה במסעותיים: חברות השירותים בלוון "יס" וחברות הכללים "הוט".
- 26.6 מנגד, מתחזרותה העיקריות של דסק"ש, קבועה בזק וקבוצת הוט, החזיקו - בנוסף להחזקה בפלטפורמות תקשורת סלולרית ואינטרנטית - גם בפלטפורמת תקשורת קוית וכן בנכסי תוכן.
- 26.7 צוין, כי מתחזרותה העיקריות של דסק"ש בתחום התקשרות השקיעו והן ממשיכות להשקיע סכומים אדריכים בתחום התוכן על אף שהשקעה זו הסבה להם הפסדי עתק בעבר.
- 26.8 דסק"ש נמצא, אפוא, בנסיבות מסחרית ועסקית למול מתחזרותה העיקריות, וגם אם נחיותות זו טרם באה לידי השפעה ניכרת על זרוע התקשרות שלה, הרי הסיכון שדסק"ש הייתה חשופה אליו היה זה: ככל שתתקדם התלבצות בין תוכן לבין פלטפורמות התקשות, כך סביר שהנחיות של דסק"ש בתוכן תעיב יותר ויוטר על השקעותה בתחום התקשות, והוא תמצא בנחיתות שמקורה בהעדך יכולת לשירותי תוכן ללקוחותיה.
- 26.9 מאחר ששוק התקשות מאופיין בהתכלדות של פלטפורמות (שהיו לדסק"ש) ושל תוכן (שהיה למתחזרותה של דסק"ש, אך לא היה לדסק"ש עצמה), פعلا דסק"ש במשך שנים להשיג דרישת רgel בתחום התוכן, אלא שניסיונו לא עלה יפה: כך למשל, בשנת 2008 רכשה נטויזין כ- 15% מחברת הוט, אלא שהתקשות זו סוכלה בשל התנודות המוניה על ההגבאים העסקיים. בשנת 2006 הקימה נטויזין ביחד עם ערוץ 10 את חברת נגע 10 בע"מ, המפעילה את אתר התוכן "געגע 10". ברם, היכולת של נטויזין לעשות שימוש בלעדי בתכנים של אתר "געגע 10" הוגבלה מראש לאינטרנט בלבד, ובפועל הוגבלה לאחרונה עוד יותר לנוכח הקשיים שאלייהם נקלע ערוץ 10.
- 26.10 בראיה צופה פני-עתיד (וודאי בהסתכלות שכוו בשנת 2011), אין ולא הייתה מחלוקת אמיתית באשר לחשבותנו העצומה של התוכן ככלי חוני לשגשוגה של קבוצת תקשורת בעtid.

- במסגרת ישיבות ושיחות שנעלו בהם חלק, בין היתר, חברי דירקטוריון וחברי הנהלה בחברה, 26.11 והשתקיכימיו עוד בטרם עלה הנושא לדין בדירקטוריון החברה ביום 24.3.2011, נמסר למונר על הכוונה לרכוש את השליטה במערב, בתור מענה אפשרי לצורך להשלים את המחסור בתוכן בקבוצה.
- בישיבות ובשיחות אלה דנו הנוחחים אודות העסקה המתוכננת, ובכלל זה, בין היתר: החגגו 26.12 נתוניים רבים ונערכו דיוונים אודות מצבה של מערב, סקרים השוק שבו היא פועלת, ניתוחים אודות המגמות הצפויות בשוק זה, ניתוחים כלכליים שנערךו אודות מצבה של מערב, מתווה העסקה הנרכמת, הפוטנציאל הגלום בעסקה, עלות העסקה הצפiosa, הצעדים העיקריים הדרושים על מנת לבצע מפנה במערב ולהובילו לאיזון תפעולי, וכיוצא"ב. כך למשל, בישיבות אלה נדונו צעדים אפשריים על מנת להביא את מערב לאיזון תפעולי, ובכלל זה: החגגו נתוניים כלכליים לפיהם העלתה שיעורי התפוצה במערב ב- 2 נקודות האחוו לעומת הקיטס, טוביל את העיתון לנקודות איזון תפעוליות; נדונה האפשרות למכור את בית הדפוס; הועל תוכניות בדבר הרחבת שיעור התפוצה של מערב; ועוד.
- מבחן מונר היה ברור, כי על אף הקשיים הכלכליים שבهم מערב מצויה - שעל פי הנתוניים 26.13 שהתקבלו, ובשים לב למתווה העסקה שנרכמה, הם בהחלט ניתנים לטיפול עד כדי הפיכתה של מערב לנכס מאוזן תפעולית בפרק זמן של כונה ולא צורך בהשעות נוספת מעבר להשקעה ברכישת השליטה בחברה - מדובר במוגג בעל פוטנציאל כלכלי לא מבוטל בתחום התקשרות ובפרט עברו החברה בשים לב לצרכיה ולאסטרטגייה על פיה פעולה.
- זה עשרות שנים מאז התחיל עיתון "מערב" להתפרס באופן יומי, בשנת 1948, היה העיתון 26.14 מוגג מרכזי בשוק התקשורת הישראלי. מערב מוציאה לאור את העיתון היומי "מערב" שהינו בעל תפוצה ארצית וממוקם בשנים האחרונות במקומות השלישי מובהנית נתוני חשיפתו לקורא בישראל (לאחר העיתונים "ידיעות אחרונות" ו"ישראל היום"). בנוסף, מערב מוציאה לאור מגזינים רבים כגון "את", "סגן", "מערב לנער", "מערב לילדים", "להיות הורים" ועוד. מקורות ההכנסה העיקריים של מערב הינם הכנסות מפרסום ומודעות והכנסות ממכירת העיתונים והמגזינים.
- מערב מפעילה את אתר האינטרנט "NRG" אשר נמנה על אתרי האינטרנט הישראלים הנכפים 26.15 ביותר. מערב מפעילה בית דפוס מסחרי, בו מודפסים מוציאי העיתון, מוצאים לאור ספרים תחת המותג "ספריית מערב", וכן ניתנים שירותי הדפסה לצדים שלישיים.
- חשוב לציין, כי מספר מקורות התוכן המקוריים בשפה העברית הוא מוגבל מאוד, ובוודאי שלא 26.16 בכל יום מזדמנת האפשרות לרכוש בישראל מקור-תוכן קיים ובועל מוניטין.
- יש לזכור, כי הגם שהחלה על רכישת חברה נשאות עמה סיכון, גם החיפך נכון במידה שווה, 26.17 אם לא יותר מכך: או רכישת חברה - משמעה נטילת סיכון הפוך. שכן, רק במקרה הזמן (בעתידי) ניתן יהיה לגלוות עד כמה חמורה עלולה להיות הפגיעה בסלקוטם, וכנגורו מכ"ש בדסק"ש, בגלל העובדה שבניגוד למתחרותיה, לדסק"ש אין מקור תוכן עברי. בכך עלולה הייתה דסק"ש "לאחר את הרכבת", שכן, כאמור לעיל, מקורות תוכן עברי אינם מוצעים למיכירה בדבר שבגרה.
- יודגש, כי רכישת עיתון - כמפורט שולמה המפקת "תיקון" באופן כולל ובמוגון רחב של תחומיים 26.18 ובמוגג יהודי בעל מוניטין - היא מהלך בעל היגיון כלכלי מובהק בשים לב לאופיה של דסק"ש לצרכיה ולאסטרטגייה על פיה פעולה, ובוודאי שהיא החלטה סבירה בניסיבות, במועד ובאופן שבו התקבלה.

26.19 מבחינת מוגה, בשים לב לנימוקים שפורטו לעיל, לאור הרצינול העסקי ביצוע העסקה מבוחנת דסק"ש, בשים לב למחיר העסקה האטרקטיבי ולמתווה העסקה שנובש, שעיקרו - הזרמת הרוב המוחלט של התמורה בעסקה לנוכח מעורב לצורך חיזוק מבנה החון שלו - בסכום לא מהותי לדסק"ש (אולם משמעותי ביותר מבחינת מעורב בסיס לב למצבה) של 120 מיליון ש"ח בנוסף להזרמות כספים נוספות מב实习 המניות הנוספים למעורב ומחלוקת חובות של הבנקים המלווה למעורב בהיקפים של عشرות מיליון ש"ח - לאור מצבה הפיננסית האיתן של דסק"ש באותה העת וכן שלא היה מדובר ברכישה מהותית מבחינה ביחס להיקף פעילותה, ברור שמדובר היה בחזדנות עסקית.

.27 האמור בסעיפים 26-31 לכתב התביעה מוכחש, למעט הדיווחים הפומביים של החברה או של מעורב שפורסמו במאיה וצורפו כנספחין לכתב התביעה בסעיפים אלה, אשר האמור בהם מדבר بعد עצמו ומשקף את מצב הדברים העובדתי נכון למועד פרסום הדיווחים הפומביים כאמור.

ambil לגורע מהאמור, מנור יוסיפו ויטענו, כדלקמן:

27.1 מנור מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.

27.2 בטרם נרכשה השליטה במערב על ידי דסק"ש הוחזקה מעורב על ידי בעלי מניות כדלקמן: חברת הכשרת היישוב בישראל בע"מ (להלן: "הכשרת היישוב") אשר החזיקה כ-43% מהו המניות המונפק של מעורב; חברת זקי אנטפרריזס (ישראל-הழורה התקיבון) בע"מ, חברה בשליטת איש העסקים מר זקי רביב, אשר החזיקה כ-30% מהו המניות המונפק של מעורב; מר ולדימיר גוטנשטי אשר החזיק (באמצעות נאמנים) כ-19% מהו המניות המונפק של מעורב (שהיו מושיעדים לבנק הפלילים בע"מ); מר עופר נמרודי (בעלי השליטה בהכשרת היישוב) אשר החזיק 0.75% מהו המניות המונפק של מעורב, וכל יתר המניות במערב הוחזקו בידי הציבור.

27.3 ביום 23.3.2011 דווחה החברה על התוצאות הסכומות לפיהן תרכוש החברה את השליטה במערב. החסכנות לביצוע הרכישה היו כפופות לחתימות הסכמים ולקיים של תנאים מתלים שונים, לרבות קבלת אישורים נדרשים ובזקנת נאותות לשביעות רצון החברה. כפי שצוין לעיל, מנור נחשפו לכונה לרכוש את השליטה במערב, עוד בטרם עלה הנושא לדין בדיקטוריוון החברה ביום 24.3.2011, במסגרת ישיבות ושיחות שנערכו בין בין דירקטוריונים נוספים בחברה ומנהליה, שהן קיבלו נתוניים רבים מעורב, העסקה המתבוננת, יתרותיהם כלכליים שנערכו על ידי אנשי מקצוע רציניים ומנוסים, הרצינולים שבבסיס העסקה, הפטנציאלי הכלכלי הגלום בה ועוד.

27.4 בישיבת הדיקטוריון שנערכה ביום 24.3.2011 הוצגה לדירקטוריים מצגת על ידי מר עמי אראל, נשיא ומנהל העסקים הראשי של דסק"ש,ומי שבצמו היה בעל ניסיון עצום בתחום התקשורות. בפני הדיקטוריים הוצעו, בין היתר, הפרטים הבאים:

הרצינול והפטנציאלי העסקי הגלום בעסקה מבחינת החברה, חסיבות התוכן לדסק"ש, נחיותה לעומת מתחזותיה, נתונים אודות מעורב, מצבה הכלכלית הבעיתית, הקשיים הניצבים בפנים, עדוי ההתייעלות בהם התחילתה לנכוט מעורב והצדדים הקיימים, יתרוניותה של דסק"ש כ"גב" כלכלי איתן ואחזוקותיה בתחום התקשות ונתוניים נוספים. עוד הוצג בפני הדיקטוריים **המתווה המוצע** לרכישת מעורב ועיקרי ההתקשרות הנרכמת - הזרמת הון פינמה למעורב מדסק"ש (בהיקף של 120 מיליון ש"ח) ומ"הכשרת היישוב" (בהיקף של 12 מיליון ש"ח), תוך הסדרת חובות של מעורב לבנקים (לרבות מחייבת חובות בהיקף של عشرות מיליון ש"ח להו). ול"הכשרת היישוב" (לרבבות המרת חוב בהיקף של כ- 40 מיליון ש"ח להו).

העתק הסכם ההשקעה בקשר לרכישת השליטה במערב (לא נספחין) מצורף נספח 1.

- 27.23 בטרם השלמת העסקה, ביום 22.5.2011, נערכה ישיבת דירקטוריון נוספת באותו עניין, ובה נמסרו לדירקטוריים פרטים נוספים על התקדמות העסקה: מאון פרופורמה של מעריב נכון ליום 31.12.2010; צוין החפסד הצפוי לumarib ברגע הראשוני של שנת 2011; השיפור הצפוי בתנאים של מעריב בעקבות העסקה - הגדלת יתרת המזומנים של מעריב; קיטון חובות לבנקים; הפיכת ההון העצמי של מעריב מהו שילילי של 31 מיליון ש"ח להון חיובי בסכום של 215 מיליון ש"ח. כמו כן צוין הסדר החובם עם בנק הפעלים לפיו, בז' בבד עם ביצוע ההשקעה בעסקה, בנק הפעלים יבצע מחלוקת על 62 מיליון ש"ח מחוב מעריב לבנק ומהילה זו תירשם כרזה אצל מעריב; ועוד.
- 27.24 במסגרת ישיבת הדירקטוריון מיום 22.5.2011, התעוררה שאלה בנוגע לקיומה של הערכת שווי למעריב, אך דעתם של חברי הדירקטוריון הונחה כי החברה לא הזמינה הערכת שווי, שכן ערך מסГО של מעריב אינו ניתן להערכת **במתוחולוגיה של DCF** (קרי: היון זרם תקבולים עתידי), **כפי שהסבירה גם רשות ניירות ערך**.
- העתק פרוטוקול ישיבת דירקטוריון החברה מיום 22.5.2011 מצורף כנספה 3.
- 27.25 יזכיר, כי בזמן, היו אינדיקציות מובהקות נוספות שתומכות בפסקנה לפיה מעריב הינו עסק בעל שווי חיובי והנבעות מעסקאות של מעריב עצמה ובקשר אליה.
- 27.26 בזמן אמיתי, מנוור (ולמייטב הידיעה גם יתר הנتابעים) ידעו היטב מהו מצבה של מעריב, והם האמינו ביכולתה של דסק"ש לעורוך תפנית במצבה הכלכלית של מעריב (Around Turn) - כפי שעשתה דסק"ש בעבר בחברות אחרות שבחזקתה, וכפי שסביר היה לצפות שתשוב ותצליח לשעות במקרה של מעריב, תחת פיקודו של אדם עתיק ניסיון בתחום עסקי התקשרות כמו-aral.
- 27.27 ביום 2.6.2011 התקיימה ישיבה נוספת של דירקטוריון החברה, והוחלט לאשר כי נתקיימו כל התנאים המתלימים לביצוע עסקת הרכישה של השיטה בumarib והושלמה רכישת השיטה בumarib. עם השלמתה ורכישתה החזיקה דסק"ש במניות המהוות כ- 61% מהון המונפק והנפרע של מעריב, תמורה השקעה כוללת של כ-147 מיליון ש"ח. במסגרת העסקה, נכנס לתוקף הסכם בעלי מניות בין דסק"ש להכשרת היישוב (שהחזיקה לאחר השלמת העסקה כ- 27% מהון המונפק של מעריב).
- העתק פרוטוקול ישיבת דירקטוריון החברה מיום 2.6.2011 מצורף כנספה 4.
- 27.28 יודגש, כי עסקת מעריב היא עסקה בלתי נגעה ולא עניין אישי ונראה שאפלו התובעים אינם חולקים על כך.
- 27.29 העולה מכל האמור הוא, שבעת בה הוחלט על התקשרות בעסקה, היא נבחנה במקצועיות ורבה ותוקן מטריה ברורה: **להטיב עם החברה ועסקה**.
- 27.30 **סיכום של דברים: ההחלטה לרכוש את השיטה בumarib התקבלה באופן מיוחד, בתום לב, תוך בחינת טובת החברה, ולאrigood עניינים כלשהו.**
- 27.31 בהתנהלות מנוור (ולמייטב הידיעה גם יתר הנتابעים) לא דבקה כל רשות, ובוודאי שלא רשות רבתני, פיזיות או הפרת חובות וחירות (או חובה אחרת כלשהי).

האמור בסעיף 32 לכתב התביעה מוחחש, לפחות בכל הנוגע לסטטוס שהושקע ברכישת השליטה במערב וכאן לעצם קיומן של ההזרמות הנוספות.

ambil לגורע מהאמור, מנור יוסיפו ויטענו כדלקמן:

- 28.1 מנור מפנים כאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 28.2 לאחר רכישת השליטה במערב, המשיכה דסק"ש והזירה למעריב סכומים נוספים, בין כרכישת מנויות בין כהלוואת בעליים ובין ברכישת אג'יח.
- 28.3 יובהר ויודגש כבר כאן, כפי שיפורט בהרחבה להלן, כי כל החלטה על הזורמות כספים נוספות נבחנה באופן נפרד עצמאי על ידי הארגנים המוסמכים בחברה במובד ראש, נשללו כל השיקולים העיריים לעניין בהתאם למידע והניסיונות הרלוונטיות במועד קבלת אותה החלטה עצמאית כאמור. בעת הצורך, הדירקטוריון בקש מידע נוסף מעבר לזה שהובא לפניו, דחפה החלטותיו מעת עד לקבלת המידע שבקש, התנה את המשך הסיווע למעריב בעמידה בדרישות כאלו ואחרות, והגביל את סכומי ההצלאות שניתנו למעריב - הכל תוך גילוי מעורבות ואקטיביות לנוכח מצהה המוחיד של מעריב.
- 28.4 כאן המקום לצין, כי מיד ובסמוך לאחר רכישת השליטה במערב על ידי דסק"ש חל שינויי נסיבות בהשוואה למצב הדברים שבו הנקבלה החלטה על רכישת השליטה.
- 28.5 כך, המחאה החברתית, שפרצה בישראל בסמוך לאחר מועד רכישת השליטה במערב פגעה קשות בתקציבי הפרטום בישראל, ומעריב נפגעה מכך יותר מכל - במיוחד על רקע האסטרטגייה של עיתון "ישראל היום" להגדיל דוווקא את שטחי הפרטום שלו. בשל כך, ובשל שינויים שנאלצה דסק"ש לעורוך בدرج ניהולו של מעריב, התעכבה השלמת תכנית העבודה של מעריב, שכן היה צורך לשוב ולעדכנה בהתאם להתפתחויות.
- 28.6 השימושים שהתחוללו לאחר רכישת השליטה במערב לא פסחו גם על דסק"ש ואחזוקותיה השונות, בעיקר השפיעו על אלה המחאה החברתית ושינויי הרגולציה העומדים בשוק הסלולר, כך ששווי השוק הבורסאי של דסק"ש נפל בהדרגה מ-6 מיליארד ש"ח עד לשפל של 380 מיליון ש"ח בחודש יולי 2012 (אבל שווי של כמעט 95%). שווי השוק הבורסאי של סלקום לבדה צנחה מ-11.3 מיליארד ש"ח לשפל של כ-2 מיליארד ש"ח בלבד ביולי 2012!)
- 28.7 ודוק: הדבר בנfilled בשווי השוק של דסק"ש ושל סלקום, הינו: לא רק דסק"ש, אלא גם כל הפעלים בשוק ההון לא הצליחו לצפות את אבדן הערך המאסיבי שהגיע זמן קצר בלבד לאחר רכישת השליטה במערב.
- 28.8 וכך, זמן לא רב לאחר רכישת השליטה במערב, מצאה עצמה דסק"ש במשבר הכלכלי החרייף בתולדותיה. למשבר זה היו שתי השפעות מצרפיות על דסק"ש: מצד גיסא, נגעו יכולותיה הכספיות של דסק"ש, ובתוך כך יכולתה להמשיך לתמוך כספית במערב עד חלוף המשבר ועד שתושלם למערב תוכנית עבודה שתתאים לנסיבות החדשנות שנוצרו; ומצד גיסא, דסק"ש נאלצה למקד את מירב המשאים הניהוליים שלה לטיפול בהש��עותיה העיקריות, ובחוץ סלקום, שנאלצה לפטר כ-1,800 עובדים. נקל לשער, שגם דעתה של סלקום עצמה לא הייתה פנוייה באותה עת לשיטופי פעולה חדשות עם מעריב.
- 28.9 זאת אף זאת: בכל עת שנדרשו הדירקטורים לקבל החלטה בנוגע למעריב, היו פניות נשואות לעתיז, ולא בעבר. לשון אחר: היעובדה שدسק"ש כבר השקיעה (בעבר) במערב כמעט לא הייתה רלוונטית לצרכי הערצת המצב העתידי, שכן מדובר היה **בסכוםים שכבר הושקעו**. (ובשים לב לכך שלעתים רק המשך הסיווע הכספי יכול להוות טיכוי לחזור השקעות קודומות, במלואן או בחלקו - כפי שלימודה ההיסטוריה של דסק"ש במקרים אחרים).

- בכל הנוגע להלוואה בסך 50 מיליון ש"ח מאוקטובר 2011 (לעיל ולהלן: "ההלוואה הראשונה"):
- 30.3.1 הוצרך בקבלה התעורר באופן **בלתי צפוי** (בהתאמה לנתחים שהיו במועד הרכישה) לנוכח המשבר הכלכלי העולמי והמחאה החברתית שהתרורה בישראל במחצית שנת 2011, ועל רקע הגידול בתפוצתו ובхаיקפו של העיתון "ישראל היום". בשלב זה כבר הושקעה עבודה רבה מצד התוכן של עיתון "מעריב" וביפוי התנהלותה העסקית של מעריב. מעריב פعلاה לגיבוש תקציב חדש ותוכנית עבודה רב שנתי, ודסק"ש, מצידה, פعلاה להחליף לשם כך את נושאי המשרה הבכירים בumarib וגויסו כישרונות ("טאלנטים") חדשים. אלא שעד לגיבושן של תוכניות חדשות נדרשו לumarib מזומנים באופן מיידי, ובהادر זמינות למקורות מימון אחרים, התבקשה דסק"ש, ב.otraה כבעל השיטה בumarib, להעמיד לumarib ההלוואה בעלים.
- 30.3.2 קודם לאישורה הסופי של מטען ההלוואה זו, מתוך דאגה לדסק"ש עצמה, קבעה ועדת הביקורת של דסק"ש כי החלטה בעניין ההלוואה זו תתקבל באופן סופי רק לאחר השלמת עסקת המיזוג בין כימצ'ינה ומכתשים-אנגן (חברה-נכדה של דסק"ש), שכן אז צפואה הייתה דסק"ש קיבל לידיה סכום של כ- 600 מיליון ש"ח שהענקה כהלוואה לחברת כור, חברת האם של מכתשים-אנגן.
- 30.3.3 ההחלטה לאשר מטען ההלוואה זו הייתה לטובהumarib, וכן לטובות החברה, בין היתר בהיותה בעל השיטה והאחזקה הגדולה ביותר בumarib.
- 30.3.4 החלטת החברה לאשר מטען ההלוואה זו נשכלה על ידי דירקטוריון החברה באופן ראוי ורציני, ואושרה עדין בחברה בהליך תקין, לרבות בועדות ביקורת (שמנור לא היו חברים בה), ומבליל שדיםקטוריים הנחשבים כבעלי עניין אישי בכך השתתפו בקבלת החלטה זו.

העתק פרוטוקול ישיבת דירקטוריון החברה מיום 19.10.2011 מצורף כנפח 5.

- 30.4 בכל הנוגע להלוואה בסך 50 מיליון ש"ח מנובמבר 2011 (לעיל ולהלן: "ההלוואה השנייה"):
- 30.4.1 לאור הידידות במצבה הפיננסית שלumarib, התקיימים ביום 23.11.2011 דיון בועדת הביקורת של החברה בנוגע למטען ההלוואה שנייהumarib. בפועל זו הובאה לועדת הביקורת תחזית תזרים המזומנים שלumarib לשנים 2012-2013 - תחזית שכלה צפי להתייעלות משמעותית אשר אמורה הייתה להביא לצמצום ניכר בהפסידה שלumarib.
- העתק פרוטוקול ישיבת ועדת הביקורת של החברה מיום 23.11.2011 מצורף כנפח 6.**
- 30.4.2 ההלוואה זו לא נדרשהumarib באופן מיידי, אלא על-מנת לאפשרumarib לתכנן את פעילותה לטוחה ארוך, ועל-מנת להימנע מהUARTת עסק ח' בדוחותיה הכספיים.
- 30.4.3 מתוך דאגה לעסקי דסק"ש, ועדת הביקורת של דסק"ש, לא אישרה ההלוואה זו בשיבתת הראונה, אלא דרשה לקבל תנאים נוספים על עסקיumarib. בכלל זה, הנהלתumarib נדרשה להציג בפני הוועדה מצגת מפורטת על עסקיה ומצבה הפיננסית שלumarib וכן תוכניות עבודה בתחום התפעולי והמערכות, וכן כך היה.

במסגרת ישיבת ועדת הביקורת מיום 28.11.2011 הוצגו לועדת הביקורת, בה מנו איןם חברי, נתוניים רבים נוספים, בין היתר: מעריב הציגו לוועדת הביקורת של דסק"ש את תכניות העבודה שלה לשנים 2012-2013; התיחסה לפועלות שנעו בעיתון מאז רכישת השליטה במערב; נסקרו גם השינויים הצפויים בעיתון בעיתך.	30.4.4
<p>העתק פרוטוקול ישיבת ועדת הביקורת של החברה מיום 28.11.2011 מצורף כנפח 7.</p>	30.4.5
בישיבה זו הוחלט לאשר בוועדת הביקורת את מתן הלוואה השנייה. בעת אישור הלוואה ציינו חברי וועדת הביקורת של החברה, כי יש הכרה בשיפור מצבה הפיננסית של מערב, שכן אחרות יהיה מקום להסיק מסקנות הקשורות להמשך ההשקעה בה. כמו כן, ביקשו חברי הוועדה כי עד סוף דצמבר 2011 יאשר דירקטוריון מערב תכנית עבודה מפורטת ו konkretiyah.	30.4.5
ביום 29.11.2011 קיים דירקטוריון החברה דיון בהלוואה השנייה והחליט לאשר אותה לאחר קיום דיון ראוי ורציני.	30.4.6
בנגוד לטענת התובעים בסעיף 39 לכתב התביעה, בעת אישור הלוואה לא הייתה כל סכנה, בזודאי שלא קרובה לוודאי, כי החוב לא ייפרע, שאחרת בזודאי לא היו מאשרים את מתן הלוואה זו. יתר על כן, כאמור לעיל, הדירקטוריים לא אישרו מיד את מתן הלוואה ולאמרור דרשו לקבל נתונים נוספים על עסקיו מערב, ואישרו אותה רק לאחר שבחנו היטב את הנתונים הנדרשים. מכאן בروم, שבעת קבלת החלטה על אישור הלוואה השנייה הדירקטוריים השתכנעו כי החלטה זו הייתה לטובה מערב, וכן לטובת החברה, בין היתר בהיותה בעלי השיטה והאחזקה הגדולה ביותר במערב.	30.4.7
ההחלטה החברה לאשר את מתן הלוואה השנייה התקבלה כדין, הן בישיבת ועדת הביקורת מיום 28.11.2011 והן בישיבת דירקטוריון החברה מיום 29.11.2011 ומבעלי שדיירקטוריים הנחשיים כבעל עניין אישי בכך ישתתפו בקבלת החלטה זו.	30.4.8
העתק פרוטוקול ישיבת דירקטוריון החברה מיום 29.11.2011 מצורף כנפח 8.	30.5
בכל הנוגע להלוואה בסך 25 מיליון ש"ח מיוני 2012 (לעיל ולהלן: "הלוואה השלישי"): ביום 14.6.2012 קיימה ועדת הביקורת של דסק"ש ישיבה ובה דנה ארכוכות במצבה הכלכלי והפיננסי של מערב. ביום 17.6.2012, התקיימה ישיבה נוספת של ועדת הביקורת וכן ישיבת דירקטוריון החברה. בישיבות אלה הסבירה הנהלת מערב בארכוכות את מצבה של מערב, את הפעולות בביצוע למול התחזיות, ואת הסיבות לפערום אלה (רידיה במחירי הפרסום בשל המאה החברתית והתחזקות "ישראל הייט", ירידיה בחכונות ממוניים, וקיים בהוצאה מערך ההפצה למיקרו חוץ). הובהר כי במבנה הפעולות הקיימות יהיה קשה להביא את מערב לאיזון תפעולי, ולפיכך הנהלת מערב שוקלת חולפות אסטרטגיות . דסק"ש התבקשה להעמיד מערב הלוואות בעליים בסכום של 25 מיליון ש"ח באופן מיידי, והלוואות בעליים נוספים בסכום של 15 מיליון ש"ח בתחילת נובמבר 2012.	30.5.1
העתק פרוטוקול ישיבת ועדת הביקורת של החברה מיום 14.6.2012 מצורף כנפח 9.	
העתק פרוטוקול ישיבת ועדת הביקורת של החברה מיום 17.6.2012 מצורף כנפח 10.	
העתק פרוטוקול ישיבת דירקטוריון החברה מיום 17.6.2012 מצורף כנפח 11.	

במצב דברים זה, בטרם אישרו את ההלואה, דרשו הדירקטוריים מהנהלת מעריב תכניתה בעובדה מפורטת לשינוי המודל העסקי שלה, והוחלט לאשר את מתן ההלואה השלישית בשלבים ובאופן מוגנתה כדלקמן: בשלב הראשון הועמד 10 מיליון ש"ח מתוך סכום ההלואה על מנת לאפשר למעריב למכנן את המשך פעילותה, ואילו יתרת ההלואה, בסך 15 מיליון ש"ח, נועדה להינתן למעריב רק בכפוף לכך שתציג לדסק"ש תכנית עבודה מפורטת לשינוי המודל העסקי של מעריב, המאושרת על ידי דירקטוריון מעריב, שתמיה מקובלת על דירקטוריון החברה.	30.5.2
יצוין, כי בישיבת ועדת הביקורת של החברה מיום 9.7.2012 התקיים דיון בבקשת מעריב לקבל סכום נוסף של 15 מיליון ש"ח מסכום ההלואה השלישי (שכן עד אותו מועד הועברו למעריב רק 10 מיליון ש"ח "הריאנסים" מתוך ההלואה השלישי), אולם, נוכת העבודה כי באותו מועד הנהלת מעריב טרם הציגה לדסק"ש תכנית עבודה כאמור (ליתר דיווק, קווית התכנית שהכינה הנהלת מעריב, כפי שהוזגה בישיבה, לא היו מקובלים על חברי ועדת הביקורת של דסק"ש), הוחלט באותו שלב שלא להעביר لمעריב עדין סכום נוסף מתוך הלוואה זו.	30.5.3
העתק פרוטוקול ועדת הביקורת של החברה מיום 9.7.2012 מצורף כנספח 12.	
ביום 15.7.2012 ולאור מידע חדש בדבר מגעים אשר מתנהלים עם גורמים מתחום העיתונות אשר עשויים להוביל לפתרון, ובין היתר קיומה של אפשרות בדבר מיזוג או מכירה של מעריב - הוחלט לאשר את העברת היתריה של ההלואה השלישי בסך של 15 מיליון ש"ח (משך ההלואה השלישי שעמד על 25 מיליון ש"ח), תוך הבנה שבתווך שבועיים - שלושה לכל היותר טובא לאישור דירקטוריון מעריב תכנית עבודה מתאימה.	30.5.4
העתק פרוטוקול ישיבת דירקטוריון החברה מיום 15.7.2012 מצורף כנספח 13.	
המשמעות של אי העברת הסכום הנוסף לידי מעריב באותה העת הייתה סגירה מיידית של העיתון, פיטורי Alfpi עובדיו ופגיעה בלתיי חזירה באפשרות למוכר את מעריב כעסק פעיל.	30.5.5
בכל הנוגע להעמדת הבטוחה לצורך קבלת אשראי מאוגוסט 2012 (לעיל להלן: "ההלוואה הרביעית"):	30.6
בחודש אוגוסט 2012 העמידה דסק"ש פקדון בטכום של 15 מיליון ש"ח, על ידי חברת בת של דסק"ש, לטובה הבנקים המלויים למעריב, כבטוחה לממן אשראי נוסף למעריב בטכום זה.	30.6.1
אך כי התובעים לא העלו טרוניה של ממש בנוגע להעמדת הבטוחה, להשלמת התמונה יובחר, כי מדובר בהעמדת סכום ששימושו בטוחה נוספת לטובה הבנקים (לאחר שכבר היה בידיהם שעבוד על מקרקעי בית-חדרס של מעריב).	30.6.2
העמדת הבטווחה נעשתה בשעה שדסק"ש קיימה מגעים עם גורמים שונים במטרה שישקיעו במעריב, ובשעה שהגי תשרי עמדו בפתח, ומטעמים ראויים ביותר (אין לכך: גם המוניטין של דסק"ש), הדירקטוריים ביקשו להימנע מפיטורי מאות ואלפי עובדים של מעריב עבר התgensים.	30.6.3
דסק"ש קיבלה ליידה בחזרה חלק ניכר (7,289,000 ש"ח) מסכום הפיקדונות שהועמד לו לטובה מעריב כאמור, מידיו בעלי תפקידים שמונו במעריב.	30.6.4
העתק פרוטוקול ישיבת דירקטוריון החברה מיום 31.8.2012 מצורף כנספח 14.	

- 30.7 יודגש, כי כל החלטה הנוגעת למoten ההלואות למעריב התקבלה כדין, בהליכים מסודרים, מקובלים וענינאים, על פי הנטיות ובהתאם לנונאים הקיימים באותה עת ומשיקולים עניינים מוחלטין. כפי שראוי היה לצפות, הדירקטוריון העמיקו את ביקורתם ככל שהנסיבות הסובבות הפכו קשות יותר ויוטר, ומעיניהם היו נתונים להגנה על האינטרסים של דסק"ש - כמו כן,ysiso לעכבר^{בשים לב לעובדה שדסק"ש החזיקה כבר בשליטה במעריב. הדירקטוריון לא} **תשלומים שהתקבשו על-ידי מעריב או להתנותם בתנאים. מנור (וגם יתר הדירקטוריום) לא התרשלו בקבלת החלטות אלה או בכל החלטה אחרת שהתקבלה בנוגע לעסקת מעריב.**
- 30.8 מנור יטען, כי הטענה בדבר קיומם של שיקולים זרים, אשר נבעה בסתיימות זמבלי שנינו לגביה כל פרט בכתב התביעה, מופרכת, מוחשת וחסורת יסוד, נוכת האינטנס האישית הבורר לכל של מנור בהצלחתה של דסק"ש.
- 30.9 מנור יוסיפו ויטענו, כי רכישת שליטה בגוף התקשורות על ידי חברות ציבוריות אינה דבר חריג ואני בה כדי ללמד על ניגוד עניינים. יתרה מכך, מדובר ברכישה שיש בה לחוק את החברה (ואת חברות הקבוצה), וזאת במיוחד לאור שוק התקשורות בישראל.
- 31.1 האמור בסעיפים 52-57 לכתב התביעה מוכיח לרבות הנשפחים שצורפו לטעיפים אלה, למעט הדיווחים הפומביים של דסק"ש שצורפו לכתב התביעה, אשר האמור בהם מדבר בעד עצם.
- 31.2.1 מבלי לגרוע מכלליות האמור יטען מנור, כדלקמן:
- 31.2.2 מבלי מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 31.2.3 בכל הנוגע לרכישת האג"ח מהציגור:
- 31.2.4 בעקבות פרסום דוחותיה הכלפיים של מעריב לרבעון השני של שנת 2011 דרש אחד המחזיקים באגרות החוב של מעריב להעמיד את אגרות החוב לפירעון מיידי.
- 31.2.5 בעקבות דיוונים שהתקיימו עם ב"כ מחזקי אגרות החוב סוכט, כי דסק"ש תציגו לרכוש את אגרות החוב של מעריב במחיר של 0.84 ש"ח לכל 1 ש"ח ערך נקוב (קרי: במחair נמוך מהערך המתואם שלහן, שהוא בכל מקרה הייתה מעריב חייבת לפרוע בובה העת), וכן החלטה בעניין זה התקבלה על ידי מוסדות החברה ביום .22.12.2011
- העתק פרוטוקול ישיבת דירקטוריון החברה מיום 22.12.2011 מצורף כנספח 15.
- 31.2.6 בפועל זה ביקשו הדירקטוריים, בין היתר, להגנו על המוניטין של דסק"ש, שנתקלה בעצמה בקשדים, אך טרם חוויתה את שייא המשבר שעמד לפתחה. לדסק"ש היה חשוב שלא LSDOK את אמון הציבור בה בהיותה בעלת שליטה במעריב - נתנו בעל השלוות רבות, למשל על יכולת מחזור החובות של דסק"ש עצמה. יתר על כן, רכישת האג"ח אף עלתה בקנה אחד עם תכניותיה של דסק"ש להפוך את מעריב לחברת לא-מדווחת, שניירות ערך שלא אינם נ孰רים בבורסה.
- 31.3.1 בכל הנוגע לרכישת האג"ח מה看著ת היישוב:
- 31.3.2 בחודש מרץ 2012 החליטה דסק"ש לרכוש אג"ח של מעריב שהוחזקו בידי חברת הכשרות היישוב, בעלת השליטה הקודמת במעריב (במחיר נמוך מזו שנרכשו האג"ח שבידי הציבור).

- 31.3.2 החלטה זו התקבלה על רקע הודעתה של הקרן הקיימת למכור את האג'יח שבידיה לציבור הרחב, ועל-רקע הודעת רשות ניירות ערך, כי במקרה שהקרן הקיימת (או דסק"ש) ימכרו אג'יח לציבור הרחב - גיאלאץ מעריב לפרסום מדי רבונו תזרים מזומנים חזוי.
- 31.3.3 בנוסף לאמור, מעבר לעמדתה של רשות ניירות ערך, אילו הייתה הקרן הקיימת מוכרת את האג'יח שברשותה לציבור, הייתה עלולה מעריב למצוא עצמהשוב מול בעלי-אג'יח הדורשים להעמיד את החוב של מעריב לפירעון מיידי בערך המתואם המלא שלחן.
- 31.3.4 רכישת האג'יח מהקרן הקיימת אף השתלבה במאמרי דסק"ש להפוך את מעריב לחברה לא-מצוות, שניירות הערך שלה אינם נשחררים בבורסה.
32. האמור בסעיפים 58-96 נכתב בתביעה מוחחש, למעט הדיווחים הפומביים של החברה או מעריב שפורסמו במאיה וצורפו כנספחים לכתב התביעה בסעיפים אלה, אשר האמור בהם מדבר בעד עצמו ומשקף את מצב הדברים העובdotyi נכון למועד פרסום הדיווחים הפומביים כאמור.
- ambil לגורוע מהאמור, מנור יטענו, כדלקמן :
- 32.1 מנור מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 32.2 כפי שצוין לעיל, מצבה הכלכלית של מעריב היה ידוע וגלויה בפני מנור ויתר הדירקטוריים בזמן אמת והם לא חתعلמו ממנו כלל וכלל. דזוקא מצבה הכלכלית של מעריב - הוא שאפשר לרכוש את השליטה בה במחיר נמוך יחסית - מה שהייתה שיקול תומך נוסףlus בעסקה שהדירקטוריים ראו נגד עיניהם.
- 32.3 כאמור לעיל, בעת ערכית העסקה לרכישת השליטה בumarיב מצבה של דסק"ש היה איתן. עסקתumarיב הייתה השקעה בסדר גודל לא מהותי מבחינה ביחס לגודלה, להיקף נכסיה ולרווחה. ניכר וברור, כי התביעה היא בבחינת "חכמה בדייבד", לא הגונה וחסרת תום לב, שהוגשה ונכח התוצאות בפועל של עסקתumarיב ולא נוכחה השיקולים והנסיבות הסבירות שעמדו ביסודה בזמן אמת **בעת עשייה**. בזמן אמת היה מדובר בעסקה נכונה ובודאי סבירה, שנעשתה מתוך שיקולים עניינים ומתחזק ציפייה סבירה ובתום לב שהיא תשרת את יוכחתה של החברה.
- 32.4 הנחותם על מצבה של Mureib عمדו אל מול הנחותם על גודלה וחוסנה של דסק"ש כמו גם על אי- מהותיות העסקה בסך כל עסקיה של דסק"ש באותה עת; מתווה העסקה - במסגרת מרבית סכום ההשקעה הוזרם לתוךumarib וביצוע פעולות נוספות לחיזוק מבנה ההון שלו; מטרתה של דסק"ש לרכוש גישה לנכסי תוכן לצורך יצירת סינרגיה בין היתר השקעותה של דסק"ש בתחום התקשורות לצד העובdotyi, כי אין בנסיבות מותגינו תוכן רבים בשפה העברית, לא כל שכן ככל העומדים למכירה; ההצעה לרכישתumarib - מותג בעל מוניטין המספק תוכן במגוון רחב של תחומים - כל אלה היו שיקולים שראו מנור נגד עיניהם בbowם לאשר את העסקה.
- 32.5 ברור, כי בעת ערכית עסקת הרכישה, על אף מצבה הכלכלית הביעית שלumarib, היא הייתה בעלת ערך ממשי חיובי. בודאי שכן הדבר מבחן דסק"ש, לאור צרכיה, יכולותיה האדריסות והערך המוסף שumarib יוכל לספק לה. על כן יעדזו גם האנדייקציות החיצונית שצוינו לעיל, מהן ברור כי בזמן אמתumarib הייתה עסק בעלות שווי חיובי ממשי (ההשקתו של זכי רכיבumarib סך של 15 מיליון דולר בסמוך לפני עסקת הרכישה; הנקft אג'יח לציבור בחודש מרץ 2010 בהיקף כולל של כ- 51 מיליון ש"ח (ברוטו), שנענתה; מכירות נכסים העיתון ופעילותו לשני מוציאים כ"עסק חי" בטק כולל של 145 מיליון ש"ח).

- 32.6 מוכחת הטענה, כי ההשקעה של החברה במערב הינה "השקעה כושלת, שמשתה לא שיקול דעת של ממש, ללא בדיקה כלכלית עמוקה וambil שנקתו בחשבון ההשלכות הכלכליות שתהיינה להשקעה זו על דסק"ש". כמו כן החלטה על רכישת השליטה במערב הייתה מבוססת על שיקולים עסקיים, כלכליים ועניןאים, כאשר במועד ערכיתה היה ברור, שמדובר בחילטה סבירה כלכלית, בעלת פוטנציאל השאת ערך לדסק"ש. ההחלטה התקבלה באופן שיטתי, מכווני ועניני לחלוטין, תוך ביצוע תהליכי סדרים ומקבילים, על בסיס מלא המידע הרלוונטי הנדרש והוא נעשתה לטובתה של דסק"ש ובהתאם לצרכיה וצרכי חברות הבת שלה. בכך גם בכל הנוגע להחלטות להזרום סכומים נוספים למערב, שככל אחת מהן נשקלה כבדעת באופן עצמאי ונפרד, על פי השיקולים והנתונים הרלוונטיים נכון למועד קבלת אותה החלטה.
- 32.7 מוכחת הטענה, כי ההשקעה של החברה במערב נעשתה מבלי שנקלו הוצאות רבות הנותפות, מבלי לנסות להעיר את ההשפעה ארוכת הטווח של ההשקעה על תזרים המזומנים של דסק"ש עבור השקעה זו ובבלתי להעיר את הפגיעה במוניטין של דסק"ש ובשווי השוק שלו. כמו כן ההחלטה על כל המידע והנתונים שהוצעו בפני מונור, לא היה צפוי (ולא ניתן לעיל, בזמן אמת), כי דסק"ש תידרש להשקעה של סכומים משמעותיים נוספים מעבר לסכום ההשקעה הראשוני שהשקעה ברכישת העסקה. על פי המידע שהוצע למונור, בהתאם לנתחים הכלכליים שנעשה ובשים לב למתווה העסקה (שבו מרבית סכום הרכישה הושקע במערב עצמה, בנוסף לפעולות נוספות לחיזוק מבנה החון של מערב - הזמת כספים נוספים מצד בעל המניות הנוסף, המרת חוב להון, מכירת חובות לבנקים וכיוצא ב'), הכספיים שהושקעו במערב היו אמורים להחספיק לה עד סוף שנת 2011, ולכל היותר תידרש תמייה נמוכה יחסית של כ- 30 - 20 מיליון ש"ח בתקופה שלאחר מכן, עד להשלמת המפנה במערב והגעה לאיוזן תעולי.
- 32.8 כפי שצוין לעיל, דסק"ש לא יכול לצפות ממועד מועד את השינויים הדורטטיטים והבלתי צפויים בנסיבות שאירעו בסמוך לאחר השלמת העסקה, אשר השפיעו הן על מערב, הן על דסק"ש ובכלל זה על יכולתה של דסק"ש להשקיע במערב את התשומות הניהוליות ותשומת הלב כפי שתוכננה מראש), והן על השוק כולו. יובהר ויודגש, כי לא חלה כל חובה משפטית או אחרת על דסק"ש לבצע את ההזומות הנוטפות למערב (כל זאת בשלעצמה וכולן יחד). עם זאת ברור, כי דסק"ש קיבל את החלטות על ההזומות הנוטפות תוך שיקילת כל השיקולים והנתונים הרלוונטיים בהתאם למועד קבלת אותה החלטה.
- 32.9 כאמור לעיל, המצב הכלכלי של מערב היה גלי ויידוע לדירקטוריים בזמן אמת והם לא התעלמו ממנו כלל וכלל. דווקא מצבה הכלכלי של מערב הוא שאפשר לרכוש את השליטה בה במחירים נמוך יחסית - מה שהייתה שיקול תומך נוספת בעסקה שהדירקטוריים ראו נגד עיניהם.
- 32.10 מוכחת הטענה, כי הערכת שווי אובייקטיבית שהיתה נעשית למערב בזמן אמת הייתה מצביעה על כך שהעתון חדל פירעון שוויון הינו היא אפס. מוכחת גם הטענה כי כך סברו רואי החשבון של מערב ומוכחת הטענה כי כך סבר גם בנק הפעלים. כאמור לעיל, בזמן אמת, כפי שהובהר לדירקטוריים על ידי הנהלה המקצועית של החברה, כלל לא ניתן היה לבצע למערב הערך שוויי לפי שיטת ה- DCF. הערכה כזו גם לא ביצעה המומחה מטעם התובעים בדיעד. עם זאת ברור, כי בעת ערכית עסקת הרכישה, על אף מצבה הכלכלית הביעית של מערב, היא הייתה בעלת ערך ממשי חיובי. בודאי שכן הדבר מבנית דסק"ש, לאור צרכיה, יכולותיה האדרורית והערך המוסף שמערב יכול לספק לה. על כך ייעדו גם האינדייקציות החיצונית שצוינו לעיל, מohn בדור כי בזמן אמת מערב הייתה עוסקת בערך שוויי חיובי ממשי (ההשקעתו של זכי רכיב במערב סך של 15 מיליון דולר בסמוך לפני עסקת הרכישה; הנפקת אג"ת לציבור בחודש מרץ 2010 בהיקף כולל של כ- 51 מיליון ש"ח (ברוטו), שננתנה; מכירות נכסים העיתון ופערותו לשני מציגים כ"עסק חי" ב景德 כולל של 145 מיליון ש"ח).

- 32.11 מוכחת הטענה, כי "כל בדיקה רצינית" הייתה מוכיחה כי מעריב אינה יכולה להיות יעד אטרקטיבי לרכישה מצד דסק"ש. כאמור לעיל, מנוור (וכן גם יתר הדירקטוריים למיטב הידעיה) בחנו את העסקה באופן רציני, שקול, מקצועית וענינית לחלוון. בבדיקה אלה החלו, מבחינת מנוור, בישיבות ובשיחות שהתקיימו עם חברי דירקטוריון אחרים ועם מנהלים מקצועיים בחברה, עוד חובה העניין לשיבת הדירקטוריון ביום 24.3.2011. על פי מלאה המידע והנתונים שהוצעו למנוור, לאחר ששקלו ובחנו היטב את הסיכון והסיכויים בעסקה, הם קיבלו את החלטותיהם, באופן סביר, על פי כל הפרטיות והתאלכיסם הסבירים והמקובלים שעל פיהם נהג דירקטור סביר.
- 32.12 כאמור לעיל, בסיס העסקה עמדה שורה ארוכה של שיקולים עסקיים, כלכליים ועניניים מובהקים לחלוון, שהובילו לאישור העסקה, ובכל זה, בין היתר: מטרתה של דסק"ש לרכוש גישה לנכסי תוכן לצורך יצירת סיורגה ביןם לבין השקעותה של דסק"ש בתחום התקשורות; העובדה, כי אין במצבו מוגני תוכן רביס בשפה העברית, לא כל שכן כאלה העומדים למכירה; העובדה כי מדובר ברכישת מוצר בעל מוניטין המספק תוכן במגוון רחב של תחומים; מחירה הנמוך של העסקה שמולו עמדו גודלה וחוסנה של דסק"ש; מותווה העסקה - במשמעות מרבית סכום ההשקעה הורם לתוכן מעריב וביצוע פעולות נוספות לחיזוק מבנה החון שלה; העובدة כי מדובר ברכישת כל תקשורת בתקופה שבה החברות בקבוצה סבלו מהתקפה חד צדדית מצד כל תקשורת אחר ומוטה.
- 32.13 מוכחת הטענה, כי לא הייתה כל תכנית מוקדמת מצד דסק"ש להתמודד עם האתגר של ניהול מעריב. מוכחת גם הטענה, כי לא הייתה כל תכנית עסקית רצינית. לטענה זו אין כל נפקות, בין היתר מהטעמים הבאים:
- 32.13.1 כאמור, השיקול העיקרי שעד ביסוד עסקת הרכישה של השליטה במערב היה התוכן שיכולה הייתה מעריב לייצר לפלטפורמות התקשורות הקיימות של דסק"ש. מעריב, כעיתון, לא היא שameda בМОדק החלטות הרכישה, ובהתאם, התכנית העסקית של מעריב ביחס לתהום העיתונות, לא היא שameda במרכז החלטה אם לרכוש את השליטה בה ולאו.
- 32.13.2 התוויתת תכנית עסקית היא חלק מתפקיד הנהלת המכוועית של דסק"ש, אשר עמדה בקשר עם הגורמים המקצועיים במערב, ולא מתפקיד הדירקטוריון, אשר מתרכו בתוויתת מדיניות החברה.
- 32.13.3 בעת הצגת עסקת הרכישה של השליטה במערב לדירקטוריון החברה, פעל מעריב בהתאם לתוכנית עסקית לשיקומה שהcin בעל השליטה היוצא מוש כי רכיב. הנהלת החברה בנה תוכנית זו וביקשה לשפרה. במסגרות זו, התקיימו פגישות עבודה רבות לפני הושלמה עסקת הרכישה, נשכחו שירותיה של חברת הייעוץ PWC ולהנחלת דסק"ש הוציאו נתוניהם ומסמכים רבים הקשורים לכך.
- 32.13.4 הדירקטורים היו מודעים לכך שמעריב פועל לפחות לפי תוכנית עסקית וכי יש כוונה לשפרה, אך ברור היה כי על מנת לעדכנה יש ללמידה "מקרוב".
- 32.13.5 נעשו מאמצים רבים על מנת לשנות את המודל עסקי של מעריב, ובכלל זה, לעבור מן המדייה המודפסת לדגש דיגיטלי, להעביר את מערכת ההפעלה העתיר בכוח אדם למיקור חזק, לגייס כוחות עיתונאים חדשים לחיזוק המערכת, ועוד.
- 32.14 מן הבדיקה הפרטית, לא ניתן היה להשלים תוכנית עסקית מעודכנת לפחות מעריב עצמה אלא לאחר רכישת השליטה בה, לרבות עריכת שינויים בה ומינוי בעלי תפקידים, וברוח זו עוצבה העסקה: הזמנות כספים לתוכן מעריב על-מנת להעניק לה את פרק הזמן הדרושים לגיבוש תוכנית עסקית מעודכנת.

- 32.15 מרבית הדינונים והתוכניות בעניין פעילותה מעריב, "שידודה" ושינויים בה, התקיימו ברמה של מעריב עצמה ולא בחברת ה"החזקות" (היא דסק"ש) - וזה גם ה"מיקום" והסדר הנכון, ההגוני והמתבקש של הדברים.
- 32.16 כאמור לעיל, טרם ביצוע העסקה, נערכו דיןונם, ישיבות ושיחות רבות שבמהן נטלו חלק, ונודנו בהם מכלול הנתונים והשיקולים הרלוונטיים לביצוע העסקה, הוצעו ניתוחים כלכליים אוזות מצבה של מעריב, סקירת השוק בו היא פועלת, המוגמות הצפויות בשוק, עלות העסקה הצפואה, המהלךים העיקריים הדורשים על מנת לבצע מפנה בumarib ולהובילה לאיון תפעולי, ועוד.
- 32.17 בנוסף לאמר, גם מתווה העסקה - השקעת מרבית סכום רכישת השליטה בumarib עצמה, בנוסף לפועלות נוספות שנעודו לחיזוק מבנה ההון שלumarib (זרמת כספים נוספים מצד בעל המניות הנוסף, המרת חוב להון, מכיקת חובות לבנקים) - וגם העובדה שמכחינת דסק"ש, המהלך רכישת השליטה בumarib והובלת המפנה בה לצורך השגת המטרה (להביא לسيطرיה בין מקורות התוכן שלumarib לבין זרוע התקשורות של דסק"ש), הוביל על ידי בעל מקצוע מהשורה הראשונה בתחום התקשורות (מר עמי אראל) - מלמדים אף הם על דרכי ההתמודדות מבחינתייה של דסק"ש (שהיא חברת אחזקות), מבعد מועד, עם מצבה שלumarib ושינוי הכוון בה.
- 32.18 כפי שצוי לעיל, מיד ובמשך לאחר רכישת השליטה בumarib על ידי דסק"ש חל **שינויי קיצוני** **בנסיבות** בהשוואה לנצח הדורשים שבו התקבלה החחלה על רכישת השליטה, אותו לא ניתן היה לצפות במועד רכישת השליטה בumarib, אשר השפייע בצורה קיצונית הן על מצבumarib, הן על מצבה של דסק"ש ועל השוק כולו. על כן בורר, שלא ניתן ללמוד ולהקישי מהירועים ומהזרומות שבוצעו למumarib על ידי דסק"ש לאחר רכישת השליטה - שאז דסק"ש כבר שקלה את השיקולים במעטה כבעל שליטה שנקלעה למצב בלתי צפוי אותו לא ניתן היה לצפות מבعد ממועד - בכך שלא נועתה כביכול תכנית מוקדמת להתמודד עם מצבה שלumarib. בורר, כי דרך הסתכלות זו הינה מעוותת וכולה "חכמה בדיudit".
- 32.19 מוכחש, כי הנטבעים הטעלים מהתערעת חברות הדירוג מפני רמת המימון של דסק"ש ומפני הזרות רמת הנזילות שלה. כפי שצוי לעיל, דסק"ש היא אחת מחברות האחזקות הגדולות במשק. בעת ההתקשרות בעסקה לרכישת השליטה בumarib עמד שווי השוק של דסק"ש על 6.5 מיליארד ש"ח (נכון ליום 31.12.2010). ההון העצמי שלה ליום 31.12.2010 עמד על סכום של 3.8 מיליארד ש"ח, הרוח השנתי בשנת 2010 היה 1.2 מיליארד ש"ח (!). שווי השוק של אחזקותיה בתחום התקשורות (קרי, בסלקום ובנטוויז'ין) נכון ליום 31.12.2010 עמד על סכום של 6 מיליארד ש"ח. בעת ביצוע העסקה היו ברשות דסק"ש מאות מיליון ש"ח של אמצעים נזילים (כ-800 מיליון וכ-900 מיליון ש"ח בתאריכים 30.3.2011 ו-30.6.2011, בהתאם). חשוב מכך: שיעור ההשקעה של דסק"ש ברכישת השליטה בumarib - 147 מיליון ש"ח - היה כ-**1.5% בלבד**. **סכום השקעות דסק"ש כמפורט בדוחותיה הכספיים ליום 31.3.2011.**
- 32.20 רכישת השליטה בumarib נעשתה בתמורה לטק 147 מיליון ש"ח (שהחלק הארי שבמהן - 120 מיליון ש"ח לא שימוש לרכישת מנויות ממחזיקה האחרים, אלא הוושקumarib עצמה ועל כן מבחינה אפקטיבית מדובר בסכום שנותר כנכס של החברה ובשליטתה) - סכום שהיה בלתי- מהותי להיקף פעילותה ואחזקותיה של דסק"ש בעת ההתקשרות בעסקה.

32.21 מוכחש, האמור בוגע לדוח הדירוג של חברת "Standard & Poor's Maalot" (להלן: "מעלות") מיום 3.1.2011, אשר מתייחס לרמת נזילות הקבוצה כמשמעותו "איןדיקציה" לכך שמדובר בטעם לאי ביצוע עסקת רכישת השליטה במערב. התובעים אינם טורחים להוסף ולצין, כי אותו דוח ממש מבhair, כי להשלמת עסקת מכתשים אגן תהא השפעה חיובית על מינוף הקבוצה, וכי אחד הגורמים המשפיעים על הדירוג והתחזיות הינו חוסר הוודאות בוגע להשלמת עסקת מכתשים אגן והעובדת שהתקבלים אמרורים להתקבל רק ברבעון השני או השלישי לשנת 2011. בדוח מעלות מיום 2.11.2011 הובהר, כי פרופיל הנזילות של הקבוצה השתפר בעקבות השלמת עסקת מכתשים אגן, כי נזילות הקבוצה הוערכה כמספקת וכי לאחר השלמת עסקה זו הוערך שלקבוצת אי די בי יתרות מזומן של כ- 9 מיליארד ש"ח.

העתק דוח מעלות מיום 2.11.2011 מצורף כנספח 16.

32.22 מוכחש גם האמור בוגע לדוח הדירוג של חברת "מידרג בע"מ" (להלן: "מידרג") מחודש אוגוסט 2010. התובעים בחורו לצטט משפט אחד ממנו, Caino הוא ממזה את סוגית ה"נזילות" של החברה. התובעים לא טרכו לציין, כי הדוח דוח דוקא מתייחס לכך "ישאפק הדירוג היציב ונמנך ברמת נזילות טוביה", לכך שהחברה מאופיינת ב"פרופיל אחזקות המואפיין בפיתוח עסק ובסיכון עסק ופיננסי גבוחים של אחזקות הליבה", כי "החברה מפגינה לאורך זמן מיקוד עסק גבוח ואסטרטגיה לגיון גיאוגרפיה של השקעות, בדגש על השקעות גידולות וaicיות בתחומי ליבה" וכי על אף האיים שהדו"ח מפרט הערך היא, כי "החברה יכולה ומעוניינת לשמר לאורך זמן על יחס ריבית ויחס מינוף הולמים לרמת הדירוג".

העתק דוח מידרג חדש אוגוסט 2010 מצורף כנספח 17.

32.23 כאמור לעיל, בעת קבלת החלטה על רכישת השליטה במערב לא היה צפוי שיידרשו הזרמות נספות משמעותיות, בוודאי לא בהיקפים שנדרשו בפועל, לאור השינוי הקייזוני והבלתי צפוי בנסיבות שאירע בסמוך לאחר רכישת השליטה במערב, שהשפיעו הן על מצבה של מערב והן על מצבה של דסק"ש ואחזקותיה השונות.

32.24 החלטה עסקית נבחנת על פי הרצינילים והשיקולים שעמדו בבסיסה בעת קבלתה ולא על פי תוצאותיה בדיעבד. בעת קבלתה, ההחלטה על רכישת מערב הייתה סבירה לחלוtin. מדובר בחילטה בעלת הגיון כלכלי ועסקי, שגילה פוטנציאל רב עבור דסק"ש והוא מושסט על שיקולים ענייניים לחלוtin. ברורו, שככל החלטה עסקית, ההחלטה זו נשאה סיכון בחובה, אולם מדובר בסיכון סביר בהחלט, שכן (ולמיibe הידיעה גם יתר הדירקטורים) היו מודיעים לו בזמן אמת, שקלו אותו במסגרת שיקוליהם השונים וקיבלו את החלטתם באופן ענייני לחלוtin.

32.25 גם החלטות לביצוע הזרמות נטפות שהתקבלו לאחר רכישת השליטה במערב היו החלטות סבירות לחלוtin והן התקבלו על סמך שיקולים עסקיים, כלכליים ועניניים מובהקים. כאמור לעיל, כל אחת מההחלטות התקבלה באופן עצמאי ונפרד לחלוtin, בהתאם לנسبות ולמועד שבו התקבלה ומכליה שהיתה חובה משפטית על דסק"ש לקבללה. החלטות על ההזרמות הנספות למערב התקבלו מtopic ראייה לעתיד, ולא בעבר. לדסק"ש לא הייתה כל מחייבות משפטית להזרמים כספים נוספים לאחר רכישת השליטה במערב. עם זאת ברורו, שלעתים רק המשך הטיעו הכספי יכול להוות סיכון להחזר השקעות קודמות, במלואן או בחלקו.

32.26 גם בחינת "תגובה השוק" לפרטומים בדבר ביצוע עסקה תעיד כי בזמן אמת, העסק לא נראה כחרשת הגיון כלכלי. התביעה לוקה בשינוי ניכר וחסר תום לב והגינות. התביעה היא בוגדר חכמה שבוצע בלבד. הרוי אילו התביעה עמדה על אדים עצמאים, מזמן אמת, ואיilo טענות התביעה היו נכונות כי מזוגר בעסקה מופricht על פניה ונותלת כל הגיון כלכלי - הרוי ניתנו היה לצפות שהتبיעה גם היא הייתה מוגשת בזמן אמת (בין התביעה לביטול העסקה, צו מנעה לאי ביצועה או כל תביעה אחרת בזמן ובסמוך לאחר ביצוע העסקה).

- האמור בסעיפים 97-101 לכתב התביעה מוכחש. .33
- מבלי לגרוע מכליות האמור יטענו מנוור, כדלקמן:
- 33.1 מנוור מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, מהוות חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 33.2 במסמך המכונה "חוות דעת מומחה" המצורף בנספח א' לכתב התביעה מוכחש על כל האמור בו, ובכלל זה מוכחות הטענות, הניתנות, החישובים והמסקנות אליהן הגיע המומחה מטעם התובעים. מנוור שומרים על זכותם להגיש חוות דעת מומחה מטעם, בכל עניין רלוונטי ולבאות בהתייחס חוות דעת המומחה האמורה, במקומות ובזמנם המתאימים לכך על פי הדין.
- 33.3 לחברה לא נגרם כל נזק, בוודאי שלא באשראי מנוור אשר נהגו כפי חוברתם על פי דין, באופן מקצועי, ביושר, בתום לב ובהיעדר ניגוד עניינים.
- 33.4 הנזק הנטען, חיובו, אומדנו, סכומו ורכיביו מוכחים מכל וכל. בכל מקרה, הנזקים הנטען מוגומים, מנופחים וחסרי יסוד. מוכחש כל קשר של מנוור לנזקים הנטען. מוכחש כל קשר סיבתי עובדתי או משפטי בין המעשים או המחדלים (המוכחים לכשעטם) המוחשים למנוור לבון הנזקים הנטען והמווכחים.
- 33.5 מבלי לגרוע מהאמור, כמפורט לעיל, כל החלטה בעניין עסקת מעריב התקבלה באופן עצמאי ונפרד, נשקרה ונבחנה באופן רציני וعنيיני על פי מכלול הנזקים והנסיבות שהו ידועים באותו מועד. כל אחת מהזרמות שבוצעו נעשתה עבור ערך מוחשי וממשי - כך, ככל הנוגע לרכיבית השליטה במעריב ששקפה את השווי האמתי והמשי של העסקה בזמן אמת, וכך גם לגבי כל אחת מהחלטות להזרים סכומים נוספים (בעיקר הלואות) שבמועד שבו התקבלה הייתה בעליtin הגיון עסקי וככללי ממשי ובעל ערך חיובי ששקף את ההשקעה עצמה. בכל מקרה, מבלי לגרוע מההנחה הגורפת של הנזק הנטען והמווכחש שנגרם לחברה בתוצאה מהעסקה, אין כל מוקוס לביצוע חיוב "כולל" של הסכומים שהוזרמו על ידי החברה למערב בכאה המבטים "נזק" של החברה כביכול (המווכחש).
- האמור בסעיף 102 לכתב התביעה אינו מוכחש. .34
- האמור בסעיפים 103-105 לכתב התביעה אינו מוכחש, ככל שהאמור בהם משקף את העולה מהסתירות המקצועית אשר סעיפים אלה לכתב התביעה מפנים אליה. .35
- האמור בסעיפים 106-111 לכתב התביעה מוכחש, לרבות הכתבה באתר האינטרנט של עיתון גלובס' שצורה כנספח מ"ג לכתב התביעה, המוכחת. .36
- מבלי לגרוע מהאמור, מנוור יטענו, כדלקמן:
- 36.1 מנוור מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, מהוות חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 36.2 מנוור חוזרים ומדגימים, כי ההחלטה על רכישת השליטה במעריב הייתה מבוססת על שיקולים עסקיים, כלכליים וענייניים, כאשר במועד ערכיתה היה ברור, שמדובר בחילטה סבירה, בעלת הגיון עסקי וככללי מובהק. אין ספק, שככל החלטה עסקית היה על רכישת השליטה במעריב נלקחה תוך נטילת סיוכן עסקיים מסוימים. טרם ההחלטה על אישור העסקה, מנוור חקרו את התנאים שהוצעו להם אודות פרטיה העסקה, את מכלול השיקולים הרלוונטיים העומדים בבסיסה, קיבלו נתונים רבים נוספים כפי שדרשו וכיימו דיוונים ענייניים וממצאים. ההחלטה לאשר את עסקת הרכישה הייתה רצינאלית והיה לה פוטנציאל לא התmesh, און הדבר אומר שבעת החברה. גם אט, היום, ב"חכמה שבדיעך" הפוטנציאל לא התmesh, און הדבר אומר שבעת קבלת ההחלטה על ביצוע העסקה לא היה מדובר בעסקה סבירה, מקובלת וכוננה לחברה, שקבלתה הינה במסגרת שיקול הדעת העסקי של דירקטורי הפועל כديrector סביר.

- 36.3 מנור כיהנו בדירקטוריון דסק"ש כנציגים של בעלי מנויות (בשותו) בחברה, המינויים על קבוצת בעלי השכלה בה, וגם מטעם זה ברור שהশיקולים היחידים שעמדו נגד עיניהם בקבלת החלטות במערביו היו טובתת של החברה והשתת ורוחתיה (شمםועותה השאת רוחהיהם). בוסף לרצionarioים ולণיוקים הכלכליים שתמכו באופן מובהק בעסקה.
- 36.4 במצבו לעיל, בעת קבלת ההחלטה על רכישת השכלה במערביו לא היה צפוי (ולא ניתן היה לצפות) שהחברה תידרש להזמין את הסוכמים הנוספים, כתוצאה ממשינוי הנסיבות הקיצוני והבלתי צפוי שאירע בסמוך לאחר רכישת השכלה במערביו. בכלל אופן, כל ההחלטה בעניין עסקת מעריב, לרבות החלטות בדבר ההזרמות הנוספות למעריב, התקבלה באופן עצמאי ונפרד, שקללה ונבחנה באופן רציני ועניני על פי מכלול הנתונים והנסיבות שהיו ידועים באותו מועד.
- 37.1 האמור בסעיף 112 לכתב התביעה מוכחש.
- 37.2 מבלי לגרוע מהאמור, מנור יטענו, כדלקמן:
- 37.3 מונר מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 37.4 מוכחש כי לחברה עומדת עילית תעבה כלשהי כנגד המתבאים. מנור יטענו, כי הם לא הפכו כל חובה המוטלת עליהם על פי דין כלפי התובעים או בכלל. מונר קיבלו את ההחלטה בעסקת מעריב בתום לב, בהדר ניגוד עניינים כלשהו, תוך שkeitת מלא הנתונים המגולמים בעסקת הרכישה. מונר פעלו כדין, כפי חובתם, באופן סביר לפי הדין ובנסיבות העניין, כפי שאירעו בזמן אמת, בעת שkeitת עסקת רכישת השכלה ובהחלטות להזמין כספים (בעיקר הלואות) שהתקבלו לאחריה. מונר לא פעלו בראשנות, לא פעלו בפזיות ובוואי שלא ברמה של "איישות", לחובות המוטלות עליהם על פי דין ולזקים עשויים להיגרם לחברה כתוצאה מהעסקה.
- 37.5 בכל מקרה ומבלי לגרוע מהאמור, למנור כתב פטור ושיפוי מחברת, אשר חל באופן מלא וגם מטעם זה לחברה לא עומדת כל עילית תעבה כנגד ודין התביעה כנגד היחידות על הסף.
- 37.4 מבלי לגרוע מהאמור, בכל מקרה, יש לבחון את הטענה בדבר ההפרה הנטענת והਮוכחת של החובות החלטות על הדירקטוריים לגבי כל אחת מההחלטה בעסקת מעריב באופן עצמאי. כאמור לעיל, כל ההחלטה בעניין עסקת מעריב, התקבלה באופן עצמאי ונפרד, נשקללה ונבחנה באופן רציני ועניני על פי מכלול הנתונים והנסיבות שהיו ידועים באותו מועד.
- 37.5 זאת ועוד: מבלי לגרוע מהאמור, בכל מקרה, לא ניתן להטיל חבות על מונר בגין החלטות שהתקבלו בנסיבות שבהן לא נטו חלק ושחם לא השתתפו בהן. בהתאם להלכה הפסוקה, דירקטור בחברת נושא באחריות אינדיבידואלית בלבד להתנהלותו במסגרת הדירקטוריון, ואין הוא נושא באחריות מכח האחירות הקולקטיבית של הדירקטוריון לחברת. חובות זהויות היא אישית, ומלא הכוח, כי מונר פעל תוך הפרת חובות זהויות, הרי שלא ניתן ליחס להם הפה שכוו, מכוח התנהלותם של דירקטוריים אחרים. אך, בהפרת חובות זהויות וכן, על אחת כמה וכמה, בקביעת כי פעל בפזיות, קביעת המחייבת מטבעה בדיקה והтиיחסות אינדיבידואלית למודעות של מונר.
- 37.6 יוצא אפוא, כי בכל מקרה ולכל הנסיבות, לא ניתן להטיל כל אחירות אישית על מונר, בגין הפרת חובות זהויות בנוגע להחלטות אשר התקבלו בנסיבות שמי מהם לא לקח בהן חלק: בכל הנוגע לנinet 6 מדבר בהחלטות בעניינים הבאים - הלהואה הראשונה, הלהואה השלישייה, רכישת האג"ח; בכל הנוגע לנinet 10 מדבר בהחלטות בעניינים הבאים - ההחלטה ההשקשה על רכישת השכלה במערב; הלהואה הראשונה, הלהואה השנייה והלהואה השלישייה. למעשה, לא ניתן לקבוע כי מי מהם נהג בפזיות בכל הקשור בהחלטות אלה.

- 38.1 האמור בסעיפים 113-122 לכתב התביעה מוחש, למעט הציגוטים מתוך הוראות החוק והפטיקה.
- 38.2 מבלי לגרוע מהאמור, מנור יטענו, כדלקמן :
- 38.3 מנור מפנים כאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 38.4 מוחשת הרלוונטיות של פסק הדין בע"א 610/94 **בוכבינדר נ' כונס הנכסיים הרשמי בתפקידו במפרק בנק צפון אמריקה**, פ"ד נד (4) (289) (להלן : "ענין בוכבינדר") אשר צוטט בכתב התביעה, לעניינו, לרבות נסיבותיו, המתואר בו, עלות התביעה הנטענת בו ויישמו על נסיבות עניינו.
- 38.5 מבלי לגרוע מהאמור ובלי למצות יzion, כי בעניינו, מנור נתלו חלק פעיל, רצוף ושוטף בעניינה של החברה, היו בקאים בפעילותה ובעסקיה, גילו עניין רב בעניינים שעמדו על הפרק, השתתפו בישיבות הדירקטוריון, השתתפו בדיונים ובישיבות נוספות שעסקו בענייני החברה, לא האצלו מסמכיותיהם לאחרים, פיקחו על פעילות הנהלת החברה, ונתקטו בעוד כהנא פעולות כפי שמצופה מדיקטור סביר. טרם קבלת החלטה בעסקה, מנור קיבלו את כל המידע הרלוונטי הדרוש על מנת לקבל החלטה בדבר כדיות העסקה; קיימו דיונים ושיחות בהשתתפות אנשי מקצוע מהנהלת החברה שבהם הוצגו להם נתונים ומידע רב אודות העסקה, מהותה ונתוניה, מצבה של מעrieb, דנו ברצינליהם לביצוע העסקה, הסיכונים הקיימים בה, הצדדים הנדרשים לשיקום העיתון והבאתו לאיזון תפעולי, הפוטנציאל הגלום בה, ועוד ; ולאחר ששלו בכובד ראש, באופן רציני וענייני את כל המידע שעמד בפניהם קיבלו החלטה בעניין.
- 38.6 זאת ועוד : בהתאם להלכה הפסוקה, דיקטור בחברה נושא **אחריות אינדיבידואלית בלבד** להתנהלותו במסגרת הדירקטוריון, ואין הוא נושא **אחריות מכח** האחריות הקולקטיבית של הדירקטוריון לחברת. חובת זהירות היא אישית, ומושלא הוכח כי מנור פעל תוך הפרת חובת זהירות או חובת מינונות, הרי שלא ניתן ליחס להם הפרה שכזו.
- 38.7 בכלל מקרה, מבלי לגרוע מהאמור, כפי שצוין לעיל, למנור כתוב פטור ושיפוי מהחברה, אשר חל באופן מלא וגם ממעם זה לחברה לא עומדת כל עילית תביעה בגין הפרת חובת זהירות ומינונות כנגדם וזין התביעה כנגדם להידחות על הסף. יובהר וiodges, כי על פי הפטיקה, הפטור חל גם ביחס להפרת חובת זהירות - אפילו חמורה - אלא אם הדיקטור חריג מחייבת זהירות באופן שנלווה לה **יסוד נפשי סובייקטיבי** של מודעות או לכל הפחות פזיות ברמה של "אידישות", ביחס להפרה של החובה ולתוצאה הנלוית לה. על כן, מקום שלא הוכח - כי דיקטור הפר באופן **אינדיבידואלי** את חובת זהירות ושתייתה לו **באופן אישי מודעות** או שלכל הפחות הוא היה **אדייש** כלפי העובדה שהוא זו הילה עליו על פי דין וככל הטעאה שעלולה להיגרם כתוצאה לכך - אין אין מקום שלא להחיל את הפטור.
- 38.8 בעניינו, מנור לא הפزو כל חובה המוטלת עליהם על פי דין. בכל אופן, אף אם יקבע, כי מנור הפרו את חובת זהירות המוטלת עליהם (דבר המוחש), בודאי שלא ניתן לקבוע כי מנור - באופן אישי וסובייקטיבי - פעלו בכלל הקשור לעסקת מעrieb תוך שהם מודעים או אדישים לכך שהם מפרים את חובת זהירות הילה עליהם או שהיו מודעים או אדישים לכך שפעולותיהם עלולות להשב נזקים לחברת.
- 38.9 לאור האמור לעיל, בכלל מקרה, כתוב הפטור והיפוי שניתן למנור מהחברה חל ואין ולא יכולה להיות כל עילת תביעה כנגדם.

- האמור בסעיפים 123-145 לכתב התביעה מוחחש, למעט הדיווח הפומבי של מעריב במאיה שצורך כניסה
מ"ד לכתב התביעה, ככל שהאמור משקף את העולה ממנו.
- מבלי לגרוע מהאמור, מנור יוסיפו ויטענו, כדלקמן:
- 39.1 מנור מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 39.2 כאמור, טענות התובעים מכוננות כלפי הדירקטוריים כולם, בניגוד לדין, מבלי ליתן פירוט ולבצע הפרזה בטענות ולהבהיר כלפי מי מהם הן מופנות. העלאת טענות באופן זה מצדיקה סילוק התביעה על הסך. התובעים אינם מפרטים התנאות ספציפית של מנור תוך מון הסבר כיצד היה בה לבזה כדי לתרום להtagשות הנזק הנטען (והמוחחש); התובעים אינם מפרטים כיצד היה על מנור לנוכח על מנת שהנזק הנטען (והמוחחש) ימנע.
- 39.3 גם הטענות והרמזים בדבר "שיקולים זרים" כביכול שהנתנו את "מקבלי ההחלטה" מועלות באופן סתום, כללי ובلتוי מפורט, בניגוד לדין. בכלל זה, בין היתר, התובעים אינם מפרטים מהם אותן "שיקולים זרים" נתענים (ומוחשימים) כביכול; מי מהנתבעים שקל "שיקולים זרים" אלה במסגרת החלטותיו (טענה מוחחת), אף לא נתענה; מדובר אתם "שיקולים זרים" כביכול; מי מהנתבעים כביכול, היכן, באיזה מסגרות ומתי הולו אוטם "שיקולים זרים" כביכול; מי מהנתבעים התחשב בשיקולים זרים אלה כביכול; מודיעו אותנו "שיקולים זרים" כביכול השפיעו על ההחלטה שהתקבלה; איך קשר סיבתי קיים בין אותם "שיקולים זרים" כביכול לבין ההחלטה שהתקבלה; ועוד.
- 39.4 העלאת הטענות באופן פסול זה מנוגדת לדין והוא פוגעת ביכולת התגוננותם של מנור. לאור כלויות וסתמיות הטענות המופנות כלפי מנור, והיעדר הפירוט והסביר בכתב התביעה, כאמור לעיל, מנור שומרים על זכותם לתקן את כתב ההגנה ו/או להשלימו בכל דרך שימצאו לנכון לאחר הבחרות הטענות הספציפיות ננדם וזאת מבלי שיהא בכך כדי לגרוע מהתנגדותם להרחבות חזית. ככל מקרה, מנור מכחישים כי הפרו חובה כלשהי המוטלת עליהם על פי דין.
- 39.5 מנור נהגו כדирקטורים סבירים בכל החלטות שהתקבלו בעסקת מעריב, הם לא התעלמו מהמידע שהיה מצוי בידיהם, פעלו בזיהירות, במיניות ולא הפרו את חובת הזהירות אותה הם חבים לחברה או כל חובה אחרת המוטלת עליהם.
- 39.6 כאמור לעיל, מצבה הכלכלי של מעריב היה ידוע וגלי בפני מנור וייתר הדירקטוריים בזמן אמת והם לא התעלמו ממנה כלל וכלל. מנור דנו בסוגיה זו בכובד ראש וشكلו אותה במסגרת השיקולים השונים שעמדו בפנייהם בעת קבלת ההחלטה בעסקת. מתוועה עסקת רכישת השליטה - הזרמת מרבית סכום הרכישה לתוכן מעריב וחיזוק מבנה החון שלו בפועלות נוספת (הזרמת הון מגורמים נוספים, המרות חוב למניות, מהיקת חובות וכיו"ב) נבנה באופן שנועד, בין היתר, להתמודד עם מצבה של מעריב. יתרה מכך, מצבה הכלכלי של מעריב - הוא שאפשר לרכוש את השליטה בה במחair נמוך יחסית - מה שהייתה שיקול תומך נוסף בעסקה שהדיקטוריים ראו נגד עיניהם.
- 39.7 זאת ועוד: לצד מצבה הכלכלי של מעריב עמדו בפני מנור שורה של שיקולים נוספים, שהצדיקו את התמייכה בעסקה, ובכלל זה, בין היתר: גודלה וחוסנה של דסק"ש; אי - מהותיות העסקה בסך כל עסקיה של דסק"ש באותה עת; מטרתה של דסק"ש לדרכו גישה לנכסים מוכן לצורך יצירת סיינריגיה בין השקעותיה של דסק"ש בתחום התקשורות, לצד העובדה, כי אין במקרה מותג תוקן רבים בשפה העברית, לא כל שכן כאלה העומדים למקרה; העובדה כי מדובר ברכישה של מותג בעל מוניטין המספק תוקן במגוון רחב של תחומיים;

- 39.8 האופן שבו התקבלו כל החלטות החברה בעסקת מעריב תואמות את האופן הסביר, הנכוון, המקובל והנוהג שבו היה על מנת לנוהג כדיקטוריים סבירים, בהתאם לדין ולפרקטיקה הנוגאת בחברות מסווג דסק"ש ובנסיבות העניין.
- 39.9 כמפורט לעיל, התהlikן שבו התקבלה ההחלטה על ביצוע החלטת הרכישה לכל מבחינת מנו, בין היתר: קבלת מלאה המידע הרלוונטי - לרבות מצבה של מעריב שמנור היו מודעים לו, שכלו אותו בכבוד ראש והתחשבו בו במסגרת השיקולים לאשר את העסקה; קיום דיןנים וישיבות ראויות ורצינות בסוגיית החשקה במערב בהשתתפות גורמים שונים - בעלי השיטה האחוריים ומנהלים מקצועיים (עוד לפני שתתקבל ההחלטה ובטרם הגיעו לראשונה לשולחן הדיקטוריון גם לאחר מכן); שיקילת מלאה השיקולים הראוים הרלוונטיים; בחינת הרצionarioים העסקיים והכלכליים, הסיכוןים והפוטנציאל הגלום בעסקה; קיום דין רציני וענינני בארגונים המוסמכים של החברה; מתן אישור עקרוני לדיקטוריון להסכם המותנים בספר תנאים מתיים - לשביות רצונה של דסק"ש, כך שניתן פרק זמן נוסף לבחינת נתוני העסקה והמציגים שהוצעו לדיקטוריים על ידי הגורמים המוסמכים מטעם החברה.
- 39.10 כפי שצוין לעיל, סוגיות הערכת שווי מידע הועלתה בדיקטוריון החברה עוד בטרם הושלמו התנאים המתלימים לקומה (בישיבת הדיקטוריון מיום 22.5.2011), והובחר כי עסק מסוג מעריב לא ניתן להעריך במетодולוגיה של DCF, כפי שגם הסכמה רשות ניריות ערך. השווי שבו נערכה העסקה הוא השווי ההוגן והנכון שלה בזמן אמת והתובעים לא טענו אחרת. יעדו על כך גם האינדייקציות החיצוניתות האחירות מזמן עלה של מעיריב היה שווי ממשי חיובי מובהק בזמן אמת (השיקעתו של זכי רכיב במערב סך של 15 מיליון דולר בסיכון לפני עסקת הרכישה; הנפקת אג"ח לציבור בחודש מרץ 2010 בהיקף כולל של כ- 55 מיליון ש"ח (ברוטו), שנענתה; מכירת נכסיו העיתון וفعاليותו לשני מוציאים כ"עסק חיה" בסיכון כולל של 145 מיליון ש"ח).
- 39.11 בהקשר זה חשוב לציין גם את הרצינול העסקי המובהק בעסקה מבחינתה של דסק"ש וצריכה - מתן מענה לחסור ממשי בתחום התוכן בתחום; העובדה כי מדובר בתחום שדסק"ש מצויה בנסיבות בו מול מתחורתייה העיקרית, שמשמעותו בו סכומי עתק (על אף ההפסדים שנגרמים להן כתוצאה לכך); ניסיונותיה של דסק"ש להרחבת השקעות בתחום זה בעבר שלא צלחו; העובדה כי מדובר בנכס ייחודי - מוגג, שיכול לספק תוכן בעברית במגוון כולל של תחומים; הפוטנציאל הגלום בעסקה לאור מגמת ההתכלדות בעולם התקשורות בין תוכן לבין פלטפורמות תקשורת - וכן את העובדה כיabis לב לגודלה וחוסנה של דסק"ש לחברות אחזקות, מערך הסיכוןים והסיכוןים שהיא שוקלת - מאפשר לה אורך נשימה ארוך יותר מזה של חברות קטנות ואין חשיבות רבה מבחינתה האם הערך החיווי שיושא כתוצאה מהעסקה יתרחש בתוך פרק זמן של מספר חודשים קצר או יותר לכך.
- 39.12 על פי המידע שהוצע לנו על ידי הנהלה המקצועית של החברה, בהתאם לניתוחים הכלכליים ולביקות נערכו על ידי החברה טרם קבלת ההחלטה על אישור העסקה -abis לב לתוכנית העסקית של מעריב (תכנית שהוכנה על ידי בעל השיטה הקודם שללה וטרם יושמה) שנבנהה על ידי הנהלת החברה, ולצדדים שהחברה תכינה לנוקוט ושנדונו באותו ישיבות ושיחות שקיימו מנוור עם חברי דיקטוריון אחרים ועם חברי הנהלה המקצועית בחברה - מעבר למחריר ההשקה ברכישת השיטה במערב, לא היו צפויות הזרמות מהותיות נוספות למעיריב עד להגעתה לאיוזן כנס נוסף המשרת את הקבוצה כאמור לעיל).
- 39.13 מרבית הסכום שהושקע על ידי החברה ברכישת השיטה במערב - 120 מיליון ש"ח מתוך 147 מיליון ש"ח - הושקע במוניריב עצמה. על כן, מדובר בסכום שנותר נכס של החברה שמביחה אפקטיבית מפתחת את "סכום החשקה" בעסקה. בכל מקרה, מדובר בסכום שאינו מהותי ביחס לגודלה של החברה והיקף נכסיה וההשקעותיה.

- 39.14 מנור ראו בעסקה כבעל פוטנציאל ממשי להשאות רוחתיים והם האמינו בתום לב, בין היתר בחסתמך על הנטוונים והמצגיהם שהוצעו להם על ידי הנהלת החברה, ובהתאם לדינונים שנערכו כאמור, שכוחה של דסק"ש לבצע תפנית בمعריב ולהשיא ערך חיובי רב - חן בתוך מעריב עצמה והן בתמורה של מעריב לחברה ולחברות הבת שלה - וזאת על אף הטעונים שהיו גלומיים בה (טיכוניות סביריות, מהסוג שקיים בכל החלטה עסקית), ואשר היו ידועים וברורים למנור בזמן אמת ונלקחו על ידם בחשבון.
- 39.15 מוכחת הטענה, כי בעת קבלת ההחלטה על רכישת השיטה במעריב סבלה דסק"ש ממשבר כלכלי عمוק.
- 39.16 כאמור לעיל, טמון לאחר רכישת השיטה במעריב חל שינוי נסיבות קיצוני ובלתי צפוי - אותו לא ניתן היה לצפות במועד רכישת השיטה במעריב - שהשפיעו הן על מצבה של מעריב והן על מצבה של דסק"ש והשוק כולם, אשר בעקבותיו, בין היתר, נדרשה מעריב לתמיכה בסדרי גודל גובהים בהרבה מ אלו שהיו ידועים ושאותם ניתן היה לצפות בעת קבלת ההחלטה על רכישת השיטה בה. עם זאת יודגש, כל החלטות להזרים כספים נוספים למעריב - שככל אחת מהם התקבלה באופן עצמאי ולולונטרי לחוטין מבחינת החברה - נבחנו באופן עמוק ובסובב ראש עליידי הארגונים המוסמכים בחברה, ששללו את כל השיקולים הרלוונטיים הדורשים, תקרו ודרשו אחר קבלת מידע נוסף שהיה דרוש, וקבעו תנאים והגבלה להחלטות מסוימות על פי שיקול דעתם, בהתאם לנסיבות שחלו באותו מועד ונוכח מצבה של מעריב ומצוות החברה.
- 39.17 מהאמור לעיל עולה, כי כל החלטות בעסקת מעריב התקבלו מתוך שיקולים עסקיים, כלכליים, מקצועיים, ענייניים וראויים לחלוtin והוא בעלויות היגיון כלכלי ועסקי מובהק.
- 39.18 מנור (ולמייטב הידיעה גם יתר הנتابעים) קיבלו את כל החלטות בעסקת מעריב בתום לב מוחלט ובהיעדר ניגוד עניינים כלשהו ואף התובעים אינם טוענים אחרת בכתב התביעה.
- 39.19 העולה מהאמור הוא, שככל החלטות בעסקת מעריב התקבלו לאחר שהדיקטורים קיבלו לידיים את מלא המידע הרלוונטי, קיימו דיונים ראויים בסוגיית ההשקעה במעריב, שколо שיקולים עסקיים ראויים שהיה בהם להציג את העסקה, בחנו את העניינים שהובאו לעיון והכריעו בעסקה כפי שהכריעו ללא דופי ובוודאי באופן סביר, בתום לב ולא כל ניגוד עניינים.
- 39.20 האופן שבו התקבלו כל החלטות בחברה בעסקת מעריב תואמות את האופן הסביר, הנכוון, המקובל והנוהג שבו היה על מנור לנוכח כדיקטורים סבירים, בהתאם לדין ולפרקטיקה הנוהגת בחברות מסווג דסק"ש ובנסיבות העניין.
- 39.21 בהקשר זה יוזגש, שאת סבירות התנהלותם של מנור (ודיקטוריו) בחברה בכלל, יש לבחון בעת מעשה ולא כ"חוכמה שבדייעבד" לאור תוכאותיה של ההחלטה. העובדה שבדייעבד הבהיר, שההחלטה שקיבלו הדיקטורים לא נגיבה ווצאה חיובית, אינה מוכיחה, ואף אינה יכולה להיות אינדיקציה, לסבירות ההחלטה בזמןאמת. "מבחן הטעואה" אינו מבחן רלוונטי לבחינות סבירות התנהלותם של הדיקטורים, וכל וחומר לכך הדבר לאור השינויים שאירעו בשוק לאחר השלמת עסקת רכישת השיטה.

39.22 העולה מכל האמור, הוא שמנור (ולמייטב הידייעה גם יתר הדירקטוריים) לא הפרו את חובת הזיהירות והמיומנות שלחטם כלפי החברה (או חובה אחרת כלשהי). מנוור פעלו בכל החלטות הקשורות לעסקה באופן זהיר, נכון וסביר, כפי שמצופה מדירקטור סביר ולא הפרו כל חובה שבדין. בכל הקשור לאיוש החלטות בעסקת מעריב, מנוור לא פעל ברשנות ודאי שלא ברשלנות רבתני, לא פעל בפזיות, לא היו קליז דעת ולא היו אדישים - לא לחובתם לנוכח בזיהירות ובסבירות על פי הסטנדרטים הנחוגים והמקובלים ועל פי הוראות הדין; ולא לתוכאותיה של עסקת מעריב, אשר משפיעות על ביסוס באופן ישיר (וגם מטעם זה לא ניתן ולא מתקבל על הדעת לייחס להם אדישות בעולותיהם). כאמור, מנוור קיבלו החלטותיהם לאחר מכן קיבלו את כל המידע הרלוונטי, בתהליך ארוך, מעמיק ורציני, קיימו דיונים וישיבות שעסכו בהזמנה המוצעת, גילו עניין במידע שהובא בפניהם, שאלו שאלות ובקשו הבהירות, דנו בcobד ראש בעסקה, שקו את כל השיקולים הרלוונטיים וקיבלו אותה באופן מושכל, רציני ועניני, מתוך שיקולים עסקיים, כלכליים ועניניים מובהקים, כפי שמצופה מדירקטור סביר.

39.23 הפעולות הרבות שביצעו מנוור בטרם התקבלה ההחלטה על רכישת השליטה במערב, האופן הרציני והעניני שבו בחרו וشكلו את העסקה, המידע והנתונים רבים שקיבלו, הדיוונים שקיימו עם בעלי השליטה האחרים והנהלה המקצועית של החברה, השתמכותם על המידע והנתונים שהוצעו להם על ידי אנשי המקצוע, השיקולים והרצionarioים העסקיים המובהקים שעמדו בבסיס העסקה, הפטנציאל המשמעותי הגלום בעסקה כפי שהם רואו אותו, האופן שבו נבנה מtower העסקה וחיזוק מבנה ההון של מערב במסגרת, העובדה שההחלטה על אישור העסקה הותנה בשורה של תנאים מתלימים לשביועות רצונה של החברה - כל אלה מעידים מעצמתם על כך שמנור פועל באופן זהיר ולא הפרת כל חובה שבדין. ככל מקרה, ברור, שככל הפחות מנוור לא פועל מותך "מודעות" או אדישות" לכך שגם מפרים את חובת הזיהירות שחייב עליהם או לתוצאות העסקה. הנחה מעין זו גם מנוגדת להיגיון הסביר ולשלל היישר, שכן מדובר בנכסים שמצוויים בעולותיהם של מנוור, שאין להם כל עניין אישי בהם למעט השאות רוחניות כבעלי שליטה בחברה. עבודה זו מעידה עצמה שמנור לא היו אדישים לעסקה, לתוצאות החלטות עליהם על פי דין שכן כל קבלת עסקה שאינה בעלת היגיון כלכלי או עסקי עלולה לפגוע בכיסם האישי.

39.24 בכל אופן, התובעים אינם טוענים שמנור - באופן אישי וסובייקטיבי - פועל בכל הקשור לעסקת מערב תוך שהם מודעים או אדישים לכך שהם מפרים את חובת הזיהירות החלטה עליהם או שהוא מודעים או אדישים לכך שפעולותיהם עלולות להשיב נזקים לחברת. די בטעם זה כדי לחייב סילוק התביעה כנגד מנוור על הסף.

39.25 בכל מקרה, גם אם תתקבל הטענה כי מנוור הפרו חובה המוטלת עליהם כלפי החברה מכוח הדין (דבר המוכחש) - דין התביעה בוגדים להיזוחות על הסף. למנוור (כמו גם ליתר הנتابעים למיטב הידייעה) קיימים כתוב פטור ושיפוי מהחברה, אשר חל באופן מלא ומחיבב את החברה. מאחר שהטענה המכוונת כלפי הדירקטורים היא להזיז חובת הזיהירות (וחובה המיומנות, הזזה לח' כלפי החברה; ומماחר שהחברה פטרה את הדירקטורים מאחריות ל蹶ה של הפרת חובת הזיהירות; הרי כמסקנה מתחייבות, אין הדירקטורים נושאים באחריות כלפי החברה בשל עלילות התביעה הנטענות).

39.26 בשים לב לאופן שבו פועל מנוור כדירקטורים כאמור בקשר עם עסקות רכישת השליטה במערב (עסקה שבה לא היה להם כל גישה בעניין אישי כאמור), שלילת תוקף הפטור שניתן להם (ובתווך כך גם שלילה אפשרית של הכיסוי הביטוחי שלהם) - אין לה כל הצדקה. וזאת ועוד: שלילת הפטור בנסיבות העניין, משנה מן היסוד את הכללים והנורמות המקובלות הנווגים בעולם התאגידים בישראל (ואלו שנגנו עד לעסקת מערב) והוא בעלת השכלות מרחיקות לכת ועלולה להסביר נזקים עצומים ורבים בהיבטים נרחבים הקשורים לעולם זה; גם מטעם זה, אין זה המקרה המתאים שבו יש לקבוע שהפטור שניתן למנוור אינו חל.

העתק דיווח מיידי של החברה בדבר ביטוח, פטור ושיפוי אחריות נושא משרה ובדבר כינוס אסיפה מיוחדת של בעלי המניות בחברה מצורף כנספה 18.

העתק פרוטוקול האסיפה הכללית של החברה מיום 15.2.2001 במסגרתה אישר מון הפטור מצורף כנספה 19.

העתק סעיף הפטור מהתקנון המתוקן של החברה מצורף כנספה 20.

העתק כתבי הפטור והSHIPPI של מנור מצורף כנספה 21.

עוד יזכיר, למען הזהירות בלבד, כי ככל מקרה, לא ניתן לחייב את מנור בהפרת חובת זהירות -
בודאי שלא ברמה של "פזיות" המגיעה כדי "אידישות" - בוגע החלטות שהתקבלו בישיבות
שלא נטלו חלק בהן.

בנוסף לכל האמור לעיל: אפילו יקבע כי היה על הדירקטורים לנקוט בפעולות נוספות והם לא
ערכו אותן (טענה המוכחת); ואפילו יקבע כי הפרו את חובת הזהירות המוטלת עליהם מאתר
שלא נקבעו באופן פעולות (טענה המוכחת); ואפילו יקבע כי החלטות מנור נגעה בהפרה של
חובת הזהירות ברמה של "פזיות" המגיעה כדי "אידישות" (טענה המוכחת); ואפילו יקבע כי
כתב הפטור והSHIPPI שניתן לדירקטורים לא חל בנסיבות העניין (טענה המוכחת) - עדין, לא
יהא בכך כדי להטיל עליהם אחריות, לאור נסיבות העניין. זאת, בשים לב לעובדות הבאות:
מדובר בחילוקי פעולה היגיון כלכלי ועסקי שגילמו ערך כלכלי ממשי ומוחשי כובח
נכון למועד קבלתו; ההחלטה נתנו מזמן שיקולים עסקיים, כלכליים ועוניינים; ההחלטה
נתקלו על פי המידע שהיה קיים בשעתו; נכון לוותו ממועד שבו נתקלו, כל דירקטור סביר היה
זהה בהן החלטות ראיות וסבירות מבחינה כלכלית, והן היו מותקנות שבו ידיו בכל מקרה;
ההחלטה לא גרמו לנזקים הנטועים והמוכחים; התובעים לא הרימו את הנטול המוטל עליהם
לחוכich כי מדובר בחילוקי פעולה מזיקות.

וזוק: כפי שפורט לעיל, יש לבחון כל אחת מההחלטות בעסקת מעריב באופן עצמאי ונפרד
מהאחרות, בשים לב לנסיבות שבוחן התקבלה, למועד שבו נתקבלה ולאופן שבו נתקבלה.

39.29 מוכחת גם הטענה כי בנסיבות העניין, נטל הראייה מתחף ומוטל על כתפי הנتابעים לחוכיה
את היגיונה הכלכלי של העסקה.

.40. האמור בסעיפים 146-156 לכתב התביעה מוכחש.

ambiligroru מהאמור, מנור יוסף ויטענו, כדלקמן:

40.1 מנור מפנים כאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד בלתי נפרד מהאמור
בסעיף זה.

40.2 כמפורט לעיל, כל החלטות להזרים כספים נוספים למערב התקבלו משיקולים עסקיים,
כלכליים ועוניינים לחלוטין. יודגש שוב: מדובר בחילוקי עצמאיות וולונטריות, שהתקבלו על
ידי החברהambiligroru שהיתה לה חובה משפטית (או בכלל) לקבל אותן, שהתקבלו כל אחת מהן
באופן עצמאי ועל כן יש לבחון אותן בנפרד ובמנוגן מההשקעה על רכישת השיטה במערב
ובאופן נפרד ובמנוגן כל אחת מרעותה.

40.3 כאמור לעיל, סמוך לאחר רכישת השיטה במערב חל شيء נסיבות קיצוני ובלתי צפוי - אותו
לא ניתן היה לצפות במועד רכישת השיטה במערב - שהשפיע הן על מצבה של מעריב והן על
מצבה של דסק"ש והשוק שלו, אשר בעקבותיו, בין היתר, נדרשה מעריב לתמיכה בסדרי גודל
גבוחים בהרבה מאלו שהיו ידועים ושאותם ניתן היה לצפות בעת קבלת ההחלטה על רכישת
השליטה בה.

- כפי שעולה גם מתוך הפרוטוקולים של ועדת הביקורת ודירקטוריון החברה, מדובר בהחלטות שנבחנו באופן עמוק ולבודד ראש על ידי הארגנים המוסמכים בחברה, שקבעו את כל השיקולים הרלוונטיים הדורושים, חקרו ודרשו אחר קבלת מידע נוסף שהיה דרוש, וקבעו תנאים והגבלות להחלטות מסוימות על פי שיקול דעתם, בהתאם לנסיבות שהלו באותו מועד ונוכח מצבה של מעריב ומצב החברה.
- 40.4 מנור יפנו כאמור לעיל ביחס לאופן הסביר, המקובל, המוצעי והרציני שבו התקבלה כל אחת מהחלטות להזירים כספים נוספים למעירב, לשיקולים שעמדו בבסיסה של כל אחת מהן ולהתנהלות הדירקטורים בנוגע לכל אחת מהחלטות. כפי שעולה מהאמור לעיל, כל אחת מהחלטות התקבלה בהליכים מסודרים, מקובלים ועניניים, על פי הנسبות ובהתאם לנתונים הקיימים באותה עת ומשיקולים עניינים לחלווטין. כפי שראוי היה לצפות, הדירקטורים לא התעלמו ממצבה של מעריב או מנתוני רלוונטיים אחרים ועמד בפניהם מלאה המידע החדש לשם קבלת ההחלטה. הדירקטורים נהגו באופן רצוני, מציעי, ענייני זההיר - הם העמיקו את ביקורתם ככל שהנסיבות הסובבות הפכו קשות יותר ויותר, ומעייניהם היו נתוני הגנה על האינטרסים של דסק"ש - כמובן, בשיסם לב לעובדה שדסק"ש החזיקה כבר בשליטה בumarib. הדירקטוריים לא היססו לעכב תשלומיים שהתקבשו על-ידי מעריב או להתנותם בתנאים. מנור (וגם יותר ודירקטוריים) לא הצליחו בחותם הזרירות והמיומנות החלה עליהם (או כל חובה אחרת) בקבלת החלטות אלה (או בכל החלטה אחרת שהתקבלה בנוגע לעסקת מעריב).
- 40.5 מנור מקרה ברור, שככל הפחות מנור לא פועל מtower "מודעות" או אדישות" לכך שם מפרים את חובת הזרירות שחלה עליהם או לתוצאות החלטות ההזרמה נוספת. הנחה מעין זו גם מנוגדת להיגיון הסביר ולשכל הישר, שכן מדובר בנכסים שמצוית בעלותם של מנור, שאין להם כל עניין אישי בהם כמעט השאת רוחחים כבעלי שליטה בחברה. עובדה זו מעידה מעצמה שמנור לא היו אדישים להחלטות להזרים כספים נוספים, לתוצאותיהן ולחובות החלטות עליהם על פי דין שכן כל קבלת עסקה שאינה בעלת היגון כלכלי או עסקי עלולה לפגוע בכיסם האישי.
- 40.6 בכלל אופן, התובעים אינם טוענים שמנור - באופן אישי וסובייקטיבי - פועל בכל הקשור להחלטות ההזרמה נוספת בumarib תוך שהם מודעים או אדישים לכך שם מפרים את חובת הזרירות הchallenge עליהם או שהוא מודעים או אדישים לכך שפעולותיהם עלולות להשיב נזקים לחברת. די בטעם זה כדי לחייב סילוק התביעה נגד מנור על הסך.
- 40.7 בכלל מקרה, גם אם התקבל הטענה כי מנור הפרו חובה המוטלת עליהם כלפי החברה מכוח הדין (דבר המוכחש) - דין התביעה כנגדם להיחות על הסך. למור (כמו גם ליתר הנتابעים למשמעותם הידיעה) קיים כתוב פטור ושיפוט מהחברה, אשר תל באופן מלא ומחיב את החברה. מאחר שהטענה המכוננת כלפי הדירקטורים גם ביחס להחלטות להזרים כספים נוספים לumarib, היא להפרות חובת הזרירות (וחובות המיומנות, הודה לה) כלפי החברה; ומאחר שהחברה פטרה את הדירקטוריים מאחריות ל蹶ה של הפרת חובת הזרירות; הרי קמסקה מתחייבת, אין הדירקטוריים נשאים באחריות כלפי החברה בשל עלויות התביעה הנטען.
- 40.8 עוד יצוין, למען הזרירות בלבד, כי בכלל מקרה לא ניתן לחייב את מנור בהפרת חובת הזרירות - בוודאי שלא ברמה של "פיזיות" המגיעה כדי "אדישות" - בנוגע להחלטות שהתקבלו בנסיבות שלא נטו חלק בהן.

בנוסף לכל האמור לעיל: אפילו יקבע כי היה על הדירקטוריים לנקוט בפעולות נוספות נספות והם לא ערכו אותן (טענה המוכחת); ואפילו יקבע כי הפרו את חובת זהירותה המוטלת עליהם מאחר שלא נקטו אותן פועלות (טענה המוכחת); ואפילו יקבע כי התנהלות מנור נגעה בהפרה של חובת זהירותה ברמה של "פזיות" המוגעת כדי "אדיות" (טענה המוכחת); ואפילו יקבע כי כתוב הפטור והSHIPFO שניתן לדירקטוריים לא חל בנסיבות העניין (טענה המוכחת) – עדין, לא יהיה בכך כדי להטיל עליהם אחריות, לאור נסיבות העניין. זאת, משום שב לב בעבודות הבאות: מדובר בהחלטות עסקיות, עלות היגיון כלכלי ועסקית שגילמו ערך כלכלי ממשי ומוחשי מובהק נכון למועד קבלתן; ההחלטה שהייתה קיימת בשעתו; נכון למועד שבו נתקבלו, כל דירקטורי סביר היה מקבלו על פי המדע שהיא נכונה; נכון למועד שבו נתקבלו, כל גורם לנקיים הנטען והמדוברים; והמדוברים; התובעים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם להוכיח כי מדובר בהחלטות מזיקות.

ודוק: כפי שפורט לעיל, יש לבדוק כל אחת מההחלטות בעסקת מעריב באופן עצמאי ונפרד מהאחרות, משום לב לנסיבות שבחן התקבלה, למועד שבו נתקבלה ולאופן שבו נתקבלה.

40.11 מוכחת הרלוונטיות של פסק הדין בעניין **בוכינדר**, אשר צוטט בסעיפים אלה בכתב התביעה, לעניינו, לרבות נסיבותיו, המתואר בו, עלות התביעה הנטעןתו בו ויישומו על נסיבות עניינו.

40.12 עוד יצוין, למען זהירותה בלבד, כי ככל מקרה, לא ניתן לחייב את מנור בהפרת חובת זהירות – בודאי שלא ברמה של "פזיות" המוגעת כדי "אדיות" – בגין החלטות שהתקבלו בנסיבות שבחן לא נטלו חלק.

האמור בסעיפים 157-170 בכתב התביעה מוכחש. .41

ambil לגורוע מהאמור, מנור יוסף ויטענו, כדלקמן:

41.1 מנור מפנה לאמור בכתב החגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.

41.2 בעניינו, לא מתקיימים אף אחד מהנסיבות של עולות הרשות. כאמור לעיל, מנור לא הפרו את חובת זהירות והמיומנות החלה עליהם כלפי החברה, או כל חובה אחרת החלה עליהם על פי דין.

41.3 כל עלות התביעה הנטעןות מוכחות. מוכחש, כי התנהלות מנור נגעה ברשות ובפזיות ביחס לטיפולם ו/או מעורבותם בהתקשות החברה בעסקת רכישת השיטה במערב ובהמשך החזרמות למערב. מוכחש, כי מנור הפכו את חובת המיומנות והזהירות ביחס לטיפולם ו/או מעורבותם בהתקשות החברה בעסקה ובהמשך החזרמות למערב. מוכחש, כי מנור לא נקטו באמצעות סבירים לקבלת מידע הנוגע לכדיות העבודה ולסיכום הרכוכים בה.

41.4 בכל מקרה, לא מתקיים קשר סיבתי עובדתי בין ההתרשלות הנטען והמדוברות של מנור לבין הנזקים הנטען והמדוברים. התנהגותם של מנור היא איננה "הסיבה בלבד" אין" לקרות הנזק הנטען והמדובר והיא אינה הגורם האחראי לנזק הנטען והמדובר. כמו כן, במקרה דין, בכל מקרה התפקיד הקשר הסיבתי בין התנהגותם הנטען (והמדובר) של מנור לבין הנזק (הטען והמדובר) שנגרם לחברה כביכול, בשל קיומו של גורם זר מוגבר.

41.5 כמו כן, בעניינו, לא התקיים גם קשר סיבתי משפטי בין ההתרשלות הנטען והמדוברות של מנור לבין הנזקים הנטען והמדוברים. במועד קבלת החלטת רכישת השיטה במערב, היה מדובר בהחלטה סבירה בעלת היגיון עסקית וככללי מובהק. כמו כן, במועד קבלת ההחלטה כאמור לא ניתן היה לצפות שמערב תיזקק להשקעה נוספת של סכומים משמעותיים - אליו נזקקה בסופו של דבר כתוצאה מהשינויים הקיצוניים והבלתי צפויים בנסיבות שהופיעו עליו, על החברה ועל המשק כולם, כאמור לעיל.

- 41.6 מוכחת הטענה כי יהיה בלו על פניו, ומן היום הראשון לביצוע החשקה, כי לא יהיה די בחשקה ראשונית (במסגרתה נרlsa השליטה במערב), על מנת להציג את העסק המדמים - מעריב". מוכחת גם הטענה כי יבמوعד בו שקלו הדילקטורים של החברה האם לאשר את ההתקשרות בדסק"ש, כבר ידעו *ועצרים* היו לדעת) כי אין מדובר בסוף פסק, אלא רק בתחילתו של הליך *עירוי* דם כספי כבד ומתחמש *מבחינת דסק"ש*.
- 41.7 כפי שפורט לעיל, כל החלטות שהתקבלו בעסקת מעריב הין החלטות עסקיות, בעלות הייגון כלכלי ועסקי שגילמו ערך כלכלי ממשי ומוחשי מובהק נכון למועד קבלתו; החלטות נתתקבלו מתוך שיקולים עסקיים, כלכליים ועניניים; החלטות נתתקבלו על פי המידע שהיה קיים נכון למועד קבלתו, וכן לאותו מועד שבו נתקבלו, כל דירקטורי סביר היה רואה בהן החלטות ראיות וסבירות *מבחינה כלכלית*; החלטות לא גרמו לנזקים הנטענים והמומচחים; התובעים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם להוכיח כי מדובר בהחלטה מזיקהות.
- 41.8 כפי שפורט לעיל, כל החלטה בעניין עסקת מעריב התקבלה באופן עצמאי ונפרד, נשקלת ונבחנה באופן רציני ועניני על פי מכלול הנתונים והנסיבות שהיו ידועים באותו מועד. על כן, יש לבחון כל אחת מהן באופן נפרד ולא מכלול.
- 41.9 מוכחת הטענה, כי לחברה נגרם נזק בדמות "חסרו*ן* כס" עקב הוצאה כספים מהקופה לצורך ביצוע החזרמות למערב. כל אחת מהזרמות שבוצעו נעשתה עבור ערך ממשי ומשהי - כך, ככל הנוגע לרכישת השליטה במערב ששיקפה את השווי האמתי והמשי של העסקה בזמן אמת, וכך גם לגבי כל אחת מהחלטות החזרמה האחרות, שבמועד שבו התקבלה הייתה בעלת הייגון עסקי וכלכלי ממשי ובulant ערך חיובי ששיקף את החזרמה עצמה. ברור, כי לא כל השקעה עסקית שבייצה החברה היא בוגדר "נזק" שנגרם לה, גם אם התממש הסיכון שכבה - סיכון שמקבלי החלטות התחשבו בו ולקרו אותו בחשבונם בזמן אמת.
- 41.10 החלטה עסקית, מעסם טيبة וטבעה, היא החלטה הנושאת בחובה סיכונים וסיכויים שונים. ברור, כי גם במקרה שבו הסיכון מתממש, עדין, בעת קבלת ההחלטה, היא גילה מסויים והיותה בעלת ערך ממשי עבור החברה. על כן, בבחינת שאלת הנזק לא ניתן לבחון את "הנזק" שנגרם לחברה בזיהע, על פי תוכאות ההחלטה - שתלוות בנסיבות שונות ונתנו מסיבות ונסיבות אחרות (שהלן אף כלל לא היה צפוי בזמן אמת ולא היה ניתן לצפות אותן) - ויש לבחון שאלה זו מתוך ראייה של סבירות ההחלטה והערך הממשי שגולם בה בזמן אמת (זהיינו - לנטרל ממנה את הסיכויים שהיו גולמים בה בזמן אמת כפי שמקבלי החלטות ראו אותם ואת הסיכויים הסבירים שראו בזמן אמת). בכל מקרה, מבלי לגרוע מהכחשה הנורפת של הנזק הנטען והמומচחש שנגרם לחברה כתוצאה מהעסקה, אין כל מקום לביצוע חישוב "כולל" של הסכומים שהושקעו על ידי החברה במערב ככאלה המבטים "נזק" של החברה כביבול (המומচחש).
- 41.11 מוכחת הרלוונטיות של פסק הדין בעניין *בויבינדר* אשר צוטט בסעיפים אלה בכתב התביעה, לעניינו, לרבות נסיבותיו, המתואר בו, עלות התביעה הנטענות בו ויישומו על נסיבות עניינו.
- 41.12 עוד יצוין, למען זהירות בלבד כי במקרה מקרים, לא ניתן לקבוע כי מתקיים יסוד הנזק והקשר הסיבתי בין ההפלה הנטענת והמומচחות לבין הנזק הנטען והሞচחש - בודאי שלא ברמה של "פיזיות" המגיעה כדי "אדיישוט" - בוגע ההחלטה שהתקבלו בנסיבות שהן מוגר לא נטו חלק.

- .42 האמור בסעיפים 171-189 לכתב התביעה מוכחש.
- מביי לגרוע מהאמור, מנור יוסיפו ויטענו, כדלקמן:
- 42.1 מנור מפנים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהווה חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.
- 42.2 מוכחת הטענה כי החלטות שהתקבלו בעסקת מעירב אין חוסות תחת כמי "כל שיקול הדעת העסקי".
- 42.3 בעניינו עומדת הזכות הדירקטוריים לכל שיקול הדעת העסקי. לפי הכל שיקול הדעת העסקי, "פעולה או החלטה של דירקטור אשר נעשתה בתום לב ובאופן מיודע... הננית מחזקת התקינות ואינה חשופה להטעבותו של בית המשפט" (שרון חנס, "כל שיקול הדעת העסקי" עיוני משפט לא(2) 313, 315).
- 42.4 מוכחת הטענה, כי קיימת ביום מחלוקת על תחולת הכלל במקומותינו. על פי הפסיקה העדכנית חיים, אין מחלוקת כי הכל שיקול הדעת העסקי נקלט בפסקה הישראלית. גם פסקי הדין אליהם הפנו התובעים בתמיכה לטענותם כילו הכל שיקול הדעת העסקי לא אומץ בישראל, אינם יכולים לסייע להם כלל ועיקר.
- 42.5 בעניינו: בעת קבלת החלטות על עסקת מעירב פועלו מנור (ולמייטב הידיעה גם יתר הדירקטוריים) כמצופה מהם, וקיים את כל התנאים לתוכחותו של הכל שיקול הדעת העסקי: מנור פועל בתום לב ולא שיקולים זרים לטובת דסק"ש. החלטות שהתקבלו מנור הן החלטות בעלות הגיון עסקי וככלפי פנימי, שהיו ראויות בזמןן ולנסיבותיהם; מנור קיבלם מידע רב שהיה זמין באופן סביר באותה עת. הם ידעו על הקשיים שמעירב תמורה הווים לתוך מעירב, מידע זה בהחלטותם. עובדה היא, כי העסקה נערכה באופן שעיקר תמורה הווים לתוך מעירב, לפי שווי חברה שתואם את שווייה הבורסאי, ותוך טיפול כולל במבנה ההון של מעירב (לרבותות הת寧יות העסקה במחוקת חובות לבנקים); מנור פועל לא ניגוד עניינים כלשהו.
- בכך מתקיימות כל דרישות החזקה של שיקול הדעת העסקי, וגם מטעם זה אין מקום להטעבותו של בית המשפט הנכבד בסביבות ההחלטה שהתקבלה.
- 42.6 מוכחת הטענה, כי "התנהוגות הרשלנית של הנتابעים 15-2 מונעת מהם כל אפשרות להסתתר תחת ההגנה של 'כל שיקול הדעת העסקי'".
- 42.7 מוכחת הטענה, כי ההחלטה על אישור העסקה הייתה בלתי סבירה על פניה ובעת קבלתה.
- 42.8 מוכחת הטענה, כי מדובר בעסקה לא הגיונית, בלתי סבירה ולא כלכלית בעילם המתעלמת מהנתונים ומהמידע שעמד בפני הדירקטוריים. מוכחת הטענה כי מדובר בעסקה ש"ינועדה להשיג (אם בכלל), כך נראה, מטרת אחרת (זורה) לחלוין, מזו שאמורה להיות תכילתית של החברה - קרי, השאות רוחתי בעלי מנויות החברה".
- 42.9 בנסיבות שתוארו לעיל, ובשים לב לכך שההחלטה שהתקבלו לאחר שמנור (ולמייטב הידיעה - גם יתר הנتابעים) קיבלו לידיים את מלא המידע הרלוונטי, קיים דיוונים ראויים בסוגיות ההשקעה במעירב, שקוו שיקולים עסקיים דיוונים שהיא בהם להציג את העסקה, בחנו את העניינים שהובאו לעיון והכריעו בעסקה כפי שהכריעו ללא דופי ובוואדי באופן סביר, בתום לב ולא לא ניגוד עניינים - הרי שהם ראויים להגנת הכל שיקול הדעת העסקי ואין כל מקום לבחון בדיעבד את מהות ההחלטה שהתקבלו ונכונותה. במקרה, בודאי, שמנור לא הפרה כל דין או חובבה כלשהי שהוטלה עליהם.
- .43 האמור בסעיפים 190-193 לכתב התביעה אינם מוכחש.
- .44 האמור בפרק הסיכום של כתב התביעה מוכחש.

.45. מבלי לגרוע מהאמור, מנו רופאים לאמור בכתב ההגנה לעיל ולהלן, המהוות חלק בלתי נפרד מהאמור בסעיף זה.


מור איביכנבוים, ע"ד


עו' סיסי, ע"ד


ק'/חודה רוזנטל, ע"ד


אהרן מיכאל, ע"ד

גולדרברג ליגמן ושות'
ב"כ הנזבעים 6-10

היום, יום שני, אי' בשבט התשע"ו, 11 בינואר 2016.

**בית המשפט המחוזי מרכז-לוד**

יום שני 11 ינואר 2016

תנ"ג 12-09-10466 אוטרוובסקי ואח' נ'
חברת השקעות דיסקונט בע"מ ואות**מספר בקשה (מספר הבקשה): 49**

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

אישור על פתיחת בקשה**מצדقة על تسجيلطلب**

ניתן אישור כי ביום (נصدق بهذا أنه في يوم) 11/01/2016 בשעה (بالساعة) 16:04 הוגשה בקשה מסוג (קדם
طلب מ-טב מ-טב): כללית, לרבות הורעה כתוב הגנה מטעם הנתבעים 6-10-10

בתיק (ב قضיה) תנ"ג 12-09-10466 אוטרוובסקי ואח' נ' חברה השקעות דיסקונט בע"מ ואות'.

מספר הבקשה הוא (מספר הבקשה): 49.

בכל פניה לבית המשפט בנוגע לבקשת זו, יש לציין את מספר הבקשה.

كل مراجعة للمحكمة المتعلقة في الطلب عليك أن تذكر رقم الطلب.